

A Change of Law?

Daniel 7:25 refers to man's changing God's laws – a thing that is wrong. But, if God has changed his own law, that is an altogether different matter – and wrong not to recognize and adjust to it. So, what I wish to do now is to point out that God did make such a change when making Jesus Christ to be our high priest after the order of Melchizedek, and not after the Levitical order of Aaron as he had legislated for priests under the law of which he made Moses mediator and by which he also gave the Ten commandments at Mount Sinai.

1. Hebrews (7:11-25) (American Standard Version):

- a. "Now if there was perfection [referring to salvation to the uttermost, v. 25] through the Levitical priesthood (for under it hath the people received the law), what further need was there that another priest should arise after the order of Melchizedek, and not be reckoned after the order of Aaron? For the priesthood being changed, there is made of necessity a change also of the law. For he of whom these things are said belongeth to another tribe, from which no man hath given attendance at the altar. For it is evident that our Lord hath sprung out of Judah; as to which tribe Moses [through whom God gave the Old Covenant law] spake nothing concerning priests. And what we say is more abundantly evident, if after the likeness of Melchizedek there ariseth another priest, who hath been made, not after the law of a carnal [fleshly] commandment [the Old Covenant law], but after the power of an endless life [of Christ after his resurrection]: for it is witnessed of him, Thou art a priest for ever, after the order of Melchizedek. For there is a disannulling of the former commandment, because of its weakness and unprofitableness (for the law made nothing perfect), and a bringing in thereupon of a better hope, through which we draw nigh unto God. And inasmuch as it is not without the taking of an oath (for they [after the order of Aaron, the Levitical priest] indeed have been made priest without an oath; but he [Christ] with an oath him that saith of him), The Lord sware and will not repent himself, Thou art a priest for ever; By so much also hath Jesus become the surety of a better covenant. And they have been made priest many in number [successively], because that by death they are hindered from continuing: but he, because he abideth for ever, hath his priesthood unchangeable. "Wherefore He Is Able To Save To The Uttermost Them That Draw Near Unto God Through Him, Seeing He Liveth To Make Intercession For Them."

ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆ?

ಡೇನಿಯಲ್ 7:25 ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ - ಇದು ತಪ್ಪು. ಆದರೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ - ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಮತ್ತು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಆದುದರಿಂದ, ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಹಾಯಾಜಕನನ್ನಾಗಿ ಮೆಲ್ಕಿಜೆದೇಕನ ಆದೇಶದ ನಂತರ ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಆರೋನನ ಲೆವಿಟಿಕಲ್ ಕ್ರಮದ ನಂತರ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಮೋಶೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸಿನ್ಯೆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

1. ಹೀಬ್ರೂಸ್ (7:11-25) (ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಆವೃತ್ತಿ):

- ಎ. "ಈಗ ಲೆವಿಟಿಕಲ್ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ [ಅತ್ಯಂತ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, v. 25] ಇದ್ದಲ್ಲಿ (ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಾನೂನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ), ಮೆಲ್ಕಿಜೆದೇಕನ ಆದೇಶದ ನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯಾಜಕನು ಉದ್ಭವಿಸುವ ಅಗತ್ಯವು ಏನಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಆರೋನನ ಆದೇಶದಂತೆ ಎಣಿಸಬೇಡವೇ? ಯಾಜಕತ್ವವು ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವನು ಬೇರೊಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಬಲಿಪೀಠ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಯೆಹೂದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ; ಯಾವ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಮೋಶೆಯು [ದೇವರು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು] ಪುರೋಹಿತರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೆಲ್ಕಿಜೆದೇಕನ ಹೋಲಿಕೆಯ ನಂತರ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಾನೆ, ವಿಷಯಲೋಲುಪತೆಯ [ದ್ರೋಹ] ಆಜ್ಞೆಯ [ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು] ಕಾನೂನಿನ ನಂತರ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ [ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ] ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜೀವನದ ಶಕ್ತಿಯ ನಂತರ: ಇದು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ, ನೀವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮೆಲ್ಕಿಜೆಡೆಕ್ ಆದೇಶ.

The above passage is saying there is no "salvation to the uttermost" (no eternal salvation) under the Levitical priesthood of the Old Covenant. No one priest, and not even the entire succession of the mortal priest, could provide salvation beyond their lifetime upon earth, for the sacrifices they offered year by year availed for no more than a year at a time – hence, not beyond life on earth. Therefore, even those living under the Old Covenant could have eternal life only through the later and perpetual priesthood of Jesus Christ, the benefit of whose one-time sacrifice of himself for sins was retroactive to provide their salvation in eternity (noted in c. below in 9:15) – because the blood of animals that the Levitical priests repeatedly offered could not "take away sins" (10:4) to the extent of being "remembered no more," as under the New Covenant (8:12; 10:17-18).

b. "But now he [Christ] hath obtained a ministry the more excellent, by so much as he is also the mediator of a better covenant [than that of which Moses was the mediator], which has been enacted upon better promises. For if the first covenant had been faultless [that is, had it not been inadequate for 'salvation to the uttermost'], then would no place have been sought for a second. For finding fault with them [the nation of Israel, which had come to be divided into the kingdom of Israel and the kingdom of Judah], he saith, Behold, the days come, saith the Lord, that I will make a New Covenant with the house of Israel and with the house of Judah; Not according to the covenant that I made with their fathers in the day that I took by the hand to lead them out forth out of the land of Egypt; For they continued not in my covenant, and I regarded them not, saith the Lord [see Jeremiah 31:31-34] ... In that he saith, A new covenant, he hath made the first old. But that which is becoming old and waxeth aged is nigh unto vanishing away." (8:6-13)

c. Already referred to above: "And for this cause he [Christ] is the mediator of a new covenant, that a death having taken place for the redemption of the transgressions that were under the first covenant, they that have been called may receive the promise of eternal inheritance ['salvation to the uttermost']." (9:15)

Please read carefully Chapters 7-10 of Hebrews, from which I have taken only excerpts and notice particularly that:

- (a) what occurred under the Old Covenant were types and shadows of "good things to come" (10:1) under the New Covenant, and
- (b) He taketh away the first, that he may establish the second. (10:9)

ಯಾಕಂದರೆ ಅದರ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಕಾರಣ (ಕಾನೂನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ) ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತರುವುದು, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಅಲ್ಲ (ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು [ಆರೋನನ ಆದೇಶದ ನಂತರ, ಲೆವಿಟಿಕಲ್ ಪಾದ್ರಿ] ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಯಾಜಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅವನು [ಕ್ರಿಸ್ತನು] ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಆಣೆಯೊಂದಿಗೆ) ಕರ್ತನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ನೀನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪಾದ್ರಿ; ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೇಸು ಉತ್ತಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜಾಮೀನುದಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಅನೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರಾದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವಿನಿಂದ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ: ಆದರೆ ಅವನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವ ಕಾರಣ ಅವನ ಯಾಜಕತ್ವವು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. "ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅವನು ಬದುಕಿದ್ದಾನೆಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ."

ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂದವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಲೆವಿಟಿಕಲ್ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಅತ್ಯಂತ ಮೋಕ್ಷ" ಇಲ್ಲ (ಶಾಶ್ವತ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪಾದ್ರಿ, ಮತ್ತು ಮರ್ತ್ಯ ಪಾದ್ರಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವೂ ಸಹ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ತ್ಯಾಗಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ - ಆದ್ದರಿಂದ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಮೀರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರೂ ಸಹ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ನಂತರದ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು, ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಹಿಂದಿನದಾಗಿತ್ತು (ಕೆಳಗೆ ಸಿ. 9:15) - ಏಕೆಂದರೆ ಲೆವಿಟಿಕಲ್ ಪುರೋಹಿತರು ಪದೇ ಪದೇ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ತವು "ಪಾಪಗಳನ್ನು

2. Please read also the 2 Corinthians 3 and notice the following:

- What is "written, and engraven on stones," namely the Ten Commandments of the Old Covenant, containing the Sabbath commandment (Exodus 31:18; 32:15; 34:28), passed away (vs. 4-16).
- It is specifically stated that "the Old Covenant... is done away in Christ" (v. 14).

3. Please note Colossians 2:16-17, which reads as follows: "Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of a feast day or a new moon or a sabbath day [all of which pertained to the Old Covenant]: which are a shadow of things to come; but the body [casting the shadow, so to speak] is Christ's [literally, 'of Christ,' as in the King James Version]."

Are The Ten Commandments Still Binding?

Now, as to whether "the Ten Commandments are still as true today as nearly two thousand years ago," if you mean they are still as "binding" today as they were then, it depends on whether they were also incorporated into the New Covenant law, or law of Christ. It is freely conceded that all of them have been thus incorporated, except for the Sabbath command. But in Colossians 2:16-17, cited above, we see it specifically included in the category of things by which we are not to be judged – that is, not to be condemned for not observing them – meaning, therefore, that they are not binding under Christ.

That is basic, and means there has been a change of law by God himself, so that under Christ the sabbath command is no longer binding – a conclusion I think is beyond successful contradiction. And, logically, I could stop with that alone.

But I promised to "endeavor to be comprehensive enough to provide a sufficiently detailed overview for a clear and proper perspective of what I believe to be the teaching of scripture on the subject under consideration" -- an enhancement, and further confirmation of divine rational, if you please. And that I now attempt from both Old and New Covenant scriptures, though it means a much, much longer treatment.

1. Status of the Sabbath Under New Covenant Law.

In Galatians 4:10-11, the apostle Paul, when writing to Gentile Christians who were being influenced by Judaizing teachers to be circumcised and keep the Old Covenant law of Moses in order to be saved (see Acts 15:1-5), said: "Ye observe days [which would include sabbath days], and months, and seasons, and years. I

ತೆಗೆದುಹಾಕಲು" ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ (10:4) "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ,

ಬಿ. "ಆದರೆ ಈಗ ಅವನು [ಕ್ರಿಸ್ತನು] ಹೆಚ್ಚು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಉತ್ತಮವಾದ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾದ ಉತ್ತಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ [ಮೋಸೆಸ್ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ] ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ. ಮೊದಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ದೋಷರಹಿತವಾಗಿತ್ತು [ಆದರೆ, 'ಅತ್ಯಂತ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ' ಅದು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ], ನಂತರ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ರೇಲ್ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಯೆಹೂದ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ], ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಇಗೋ, ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮನೆತನದವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೆಹೂದದ ಮನೆತನದವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನು; ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಅವರ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಕೈಹಿಡಿದ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಅವರು ನನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ [ಜೆರೆಮಿಯ 31:31-34 ನೋಡಿ] ... ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು, ಅವನು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ಹಳೆಯದಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಅದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಲು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ." (8:6-13)

ಸಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ: "ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು [ಕ್ರಿಸ್ತನು] ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮೊದಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ, ಅವರು ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಶಾಶ್ವತ ಆನುವಂಶಿಕತೆ ['ಅತ್ಯಂತ ಮೋಕ್ಷ']." (9:15)

ದಯವಿಟ್ಟು ಹೀಬ್ರೂಗಳ 7-10 ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿ, ನಾನು ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ:

am afraid of you, lest by any means I have bestowed labor upon you in vain." And, in regard to circumcision, which had been required under the Old Covenant, he said: "...if ye receive circumcision, Christ will profit you nothing. Yes, I testify again to every man that receiveth circumcision, that he is a debtor to do the whole law. Ye are severed from Christ, ye who would be justified by the law. Ye are fallen from grace. ... For in Christ Jesus neither circumcision availeth anything, nor un-circumcision; but faith working through love" (Gal. 5:2-6).

The principle seen in the foregoing is this: Under Christ "circumcision" is not commanded, neither is it forbidden if not done to obey Old Covenant law to be saved. But if it is done because required under Old covenant law, and to be justified or saved, that obligates us to keep all that law, yet severs us from Christ and therefore from the grace of God through Christ, without which we cannot be saved. That principle, applying to any command of the Old Covenant not incorporated into New Covenant law, INCLUDES THE "SABBATH" COMMAND, ALREADY NOTED IN Colossians 2:16-17.

And, since in that passage the "sabbath" is listed among items that "are a shadow of things to come" – "the law having a shadow of the good things to come" (Hebrews 10:1) – that is, to come through Christ, who is mediator of the New Covenant– that makes it important to examine the sabbath more fully under both Old and New Covenants, for a still broader perspective and clearer perception of it.

2. The Sabbath in the Old Covenant scriptures: Genesis to Malachi.

- a. First Mentioned (Genesis 2:1-3): "And the heavens and the earth were finished, and all the host of them [in the six days of Genesis 1]. And on the seventh day God finished his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. And God blessed the seventh day, and hallowed it; because that in it he had rested from all his work which God had created and made."

The Hebrew verb here translated "rest" is *shabath*, meaning to cease, or rest. The seventh day, which marked the cessation of God's work of creation, came to be referred to as the "sabbath" (*shabbath*) or "sabbath day." It marked the end of the first week of the earth's existence, and the beginning of a weekly succession of seventh-days, later spoken of by God as "my sabbaths" (Exodus 31:13; Leviticus 19:3, 30; 26:2).

(ಎ) ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ನೆರಳುಗಳು

"ಬರಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳು" (10:1) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು

(ಬಿ) ಅವನು ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. (10:9)

2. ದಯವಿಟ್ಟು 2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 3 ಅನ್ನು ಸಹ ಓದಿ ಮತ್ತು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

ಎ. ಯಾವುದು "ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ," ಅಂದರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳು, ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 31:18; 32:15; 34:28), ಮರಣಹೊಂದಿದವು (ವಿರುದ್ಧ 4-16).

ಬಿ. "ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು... ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ" (v. 14) ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

3. ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯನ್ನರು 2:16-17 ಅನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ, ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಓದುತ್ತದೆ: "ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾಂಸ, ಪಾನೀಯ, ಅಥವಾ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಅಥವಾ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಾರದು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ: ಬರಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ನೆರಳು; ಆದರೆ ದೇಹವು [ನೆರಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವುದು, ಮಾತನಾಡಲು] ಕ್ರಿಸ್ತನದು [ಅಕ್ಷರಶಃ, ಕಿಂಗ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ 'ಕ್ರಿಸ್ತನು']."

ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳು ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ?

ಈಗ, "ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂದಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿವೆಯೇ" ಎಂದು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವು ಅಂದಿನಂತೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ "ಬಂಧಿತವಾಗಿವೆ" ಎಂದು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು, ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾನೂನು. ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ,

b. Second Mentioned (Exodus 16): Israel, recently delivered from Egyptian bondage and was in the early stages of its long trek to the promised land of Canaan, had been led into the wilderness of Sin, not far distance from Mt. Sinai, where they would be encamped for a year and receive the Old Covenant law, with its famous Ten Commandments, which included the sabbath legislation with which we are now concerned.

Food had given out in the wilderness of Sin, and the people murmured. "then said Jehovah unto Moses, Behold I will rain bread down from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may prove them, whether they will walk in my law, or not. And it shall come to pass on the sixth day, that they shall prepare that which they shall bring in, and it shall be twice as much as they gather daily" (16:4-5).

And on the first sixth day, Moses explained to the people as follows: "This is that which Jehovah hath spoken, Tomorrow is a solemn rest, a holy sabbath unto Jehovah: Bake [today] that which ye will bake, and boil that which ye shall boil; and all that remaineth over lay up for you to be kept until the morning" (16:23). And when morning came Moses further said: "Eat that today; for today is a sabbath unto Jehovah: today ye shall not find it in the field. Six days ye shall gather it; but on the seventh day is the sabbath, in it there shall be none" (vs. 25-26).

Some of the people went out anyhow on the sabbath day to gather, but found none. "And Jehovah said unto Moses [to be delivered to the people], How long refuse ye to keep my commandments and my laws? For that Jehovah hath given you the sabbath, therefore he giveth you the sixth day the bread for two days; abide ye every man in his place, let no man go out of his place on the seventh day. So the people rested on the seventh day" (vs. 28-39).

That was a prelude to, and a conditioning for, the sabbath command as an especially significant part of the covenant between God and Israel, soon to be made at Sinai.

c. Third Mentioned (Exodus 20); On the third day after Israel had arrived in the wilderness of Sinai, God awesomely spoke from the summit of Mount Sinai the Ten Commandments that he later wrote on two tables of stone and delivered to Moses. He began by saying, "I am Jehovah thy God, who brought you out of the land of Egypt and out of the house of bondage" (v. 2). The first command was to have no other gods before (or besides) him. And the fourth was:

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 2: 16-17 ರಲ್ಲಿ, ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗದ ವಿಷಯಗಳ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ - ಅಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಖಂಡಿಸಬಾರದು - ಅಂದರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದರ್ಥ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ - ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವು ಯಶಸ್ವಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ಮೀರಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು, ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು.

ಆದರೆ ನಾನು "ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಬೋಧನೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರವಾದ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಗ್ರವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ" -- ವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ತರ್ಕಬದ್ಧತೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೃಢೀಕರಣ, ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು. ಮತ್ತು ನಾನು ಈಗ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು, ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘವಾದ ಚಿಕ್ಕಿತ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

1. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ.

ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 4: 10-11 ರಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು, ಯೆಹೂದೀಕರಣದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಅನ್ಯಜನಾಂಗೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಳಿಸಲು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 15: 1-5 ನೋಡಿ) ಹೇಳಿದರು: "ನೀವು ದಿನಗಳನ್ನು [ಸಬ್ಬತ್ ದಿನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ], ಮತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳು, ಮತ್ತು ಋತುಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತೇನೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರಮವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ." ಮತ್ತು, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಸುನ್ನತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅವರು

“remember the sabbath day, to keep it holy. Six days shalt thou labor, and do all thy work; but the seventh day is a sabbath unto Jehovah thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates: for in six days Jehovah made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day, and hallowed it” (vs. 8-11).

d. Further Explanatory Scriptures – that emphasize the tremendous significance and importance of the seventh-day sabbath for Israel: Exodus 31:12-17: “Verily ye shall keep my sabbaths: for it is a sign between me and you throughout your generations; that ye may know that I am Jehovah who sanctified you. ... Wherefore the children of Israel shall keep the sabbath, to observe the sabbath throughout their generations for a perpetual covenant. It is a sign between me and the children of Israel throughout their generations for ever: for in six days Jehovah made heaven and earth, and on the seventh day he rested and was refreshed.

The plural, “sabbaths,” refers simply to the seventh-day sabbath in its weekly recurrences (each week having a sabbath) – hence, “Verily ye shall keep my sabbaths: for it is a sign between me and you throughout your generations.”

Deuteronomy 4:7-8: “For what great nation is there, that hath a god so nigh unto them, as Jehovah our God is whenever we call upon him? And what great nation is there that hath statutes and ordinances so righteous as all this law, which I set before you this day?” This Moses said in his farewell address to Israel forty years after giving of the law initially at Sinai, which he was now repeating just before his death and their then entering Canaan under the leadership of Joshua.

Deuteronomy 5:12-15: When Moses had repeated the sabbath commandment of Exodus 20:8-11, requiring rest from labor on the sabbath day even for their “man-servant” and “maid-servant,” he added: “And thou shalt remember that thou wast a servant in the land of Egypt, and Jehovah thy God brought thee out thence by a mighty hand and outstretched arm: therefore Jehovah thy God commandeth thee to keep the sabbath day” (v. 15).

Ezekiel 20: Centuries later, when elders of Israel had come to the prophet Ezekiel to enquire of Jehovah through him, Jehovah had him to remind them twice of the fact stated above in Exodus 31:12-17, as follows:

ಹೇಳಿದರು: “...ನೀವು ಸುನ್ನತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಸುನ್ನತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ, ನೀವು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದೀರಿ ... ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸುನ್ನತಿಯಾಗಲಿ ಸುನ್ನತಿಯಾಗಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೇಲಿನಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ತತ್ವವು ಹೀಗಿದೆ: ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ “ಸುನ್ನತಿ” ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಉಳಿಸಲು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ಉಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಉಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸೇರಿಸದ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯಾವುದೇ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಆ ತತ್ವವು “ಸಬ್ಯತ್” ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 2:16-17 ರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು, ಆ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂದದಲ್ಲಿ “ಸಬ್ಯತ್” ಅನ್ನು “ಮುಂಬರುವ ವಿಷಯಗಳ ನೆರಳು” - “ಬರಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾನೂನು” (ಹೀಬ್ರೂ 10:1) - ಅಂದರೆ, ಬರಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ - ಇದು ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳೆರಡರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಯತ್ ಅನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಾಗಿ.

2. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಬ್ಯತ್: ಜೆನೆಸಿಸ್ ಟು

- (a) "Moreover also I gave them my sabbaths, to be a sign between me and them, that they might know that I am Jehovah that sanctifieth them" (v. 12); and
- (b) "my sabbaths ... shall be a sign between me and you, that ye may know that I am Jehovah your God" (v. 20).

Nehemiah 9:12-15: About another century and half later, after the return of Israel from Babylonian captivity, when in a general assembly in Jerusalem a lone prayer of thanksgiving was addressed to God in which general history of his dealings with Israel were recounted from the call of their ancestor Abraham to the then present time, among other things it was said: "Thou camest down also upon Sinai, and spakest with them from heaven, and gavest them right ordinances and true laws, good statutes and commandments, and madest known to them thy holy sabbath, them commandments, and statutes, and a law, by Moses thy servant, and gavest them bread from heaven for their hunger, and broughtest forth water for them out of the rock for their thirst, and commandest them that they should go in to possess the land which thou hadest sworn to give them."

Isaiah 66:23-24, now mentioned lastly though chronologically about a century earlier than the text from Ezekiel, is different from all the foregoing, being a prophetic promise to Israel of a time when "all flesh" (all nations) will worship Israel's God "from sabbath to sabbath," as follows: "For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before me, saith Jehovah, so shall your seed and your name remain. And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh [Gentiles as well as Israelites] come to worship before me, saith Jehovah."

By way of summary of the foregoing we have the following:

- (1) God gave his sabbaths to fleshly Israel as a sign between him and them of the covenant made with them at Sinai as his specially chosen people (Exodus 31:12-17; Ezekiel 20:12, 20), setting them apart from all others. There is no record of human observance of the seventh day of the week as a day of solemn rest unto Jehovah prior to its being given to Israel as such – a period of no less than 2500 years of human history – not before the flood, by Adam, Abel, Seth, Enoch, Noah, or any other – and not after the flood, by Abraham, Isaac, Jacob, or any other person or people.

However, the word "week" (Hebrew *shabua*, a seven) occurs in Genesis 29:27-28, reporting

ಮಲಾಚಿ.

- ಎ. ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ (ಆದಿಕಾಂಡ 2:1-3): "ಆಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಮುಗಿದವು, ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಆತಿಥೇಯಗಳು [ಆದಿಕಾಂಡ 1 ರ ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ] ಮತ್ತು ಏಳನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ; ಮತ್ತು ಅವನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದನು ಮತ್ತು ದೇವರು ಏಳನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಟೊಳ್ಳಾದನು; ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಅವನು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ "ವಿಶ್ರಾಂತಿ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾದ ಹೀಬ್ರೂ ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಶಬಾತ್ ಆಗಿದೆ, ಅಂದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡುವುದು. ಏಳನೇ ದಿನ, ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು "ಸಬ್ಬತ್" (ಶಬ್ಬತ್) ಅಥವಾ "ಸಬ್ಬತ್ ದಿನ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಭೂಮಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೊದಲ ವಾರದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು ಮತ್ತು ಏಳನೇ-ದಿನಗಳ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಆರಂಭವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು, ನಂತರ ದೇವರಿಂದ "ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳು" (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 31:13; ಯಾಜಕಕಾಂಡ 19:3, 30; 26: 2)

- ಬಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 16): ಇಸ್ರೇಲ್, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ವಾಗ್್ದಾನ ಮಾಡಿದ ಕಾನಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸುದೀರ್ಘ ಚಾರಣದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿತ್ತು, ಸಿನೈ ಪರ್ವತದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸಿನ್ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾಲ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿದ್ದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಟೆನ್ ಕಮಾಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು, ಇದು ನಾವು ಈಗ ಕಾಳಜಿವಹಿಸುವ ಸಬ್ಬತ್ ಶಾಸನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

languages used by Laban in conversation with Jacob more than 250 years before the giving of Jehovah's "sabbath" to Israel at Sinai. So, no doubt the seven-day cycle was derived from the six days of creation plus the day of God's rest from creation on the seventh day – yet without any record of the seventh's day being enjoined upon man as a rest unto Jehovah, until given to Israel as a sign of the covenant between him and them as his then special chosen people, as stated above.

- (2) No other great nation had such a god or covenant as Israel's God and covenant, and, by implication, no sabbath to keep. (Deuteronomy 4:7-8; 5:12-15) By way of analogy, it was as when a husband gives his wife a wedding ring as a sign of the covenant of marriage between him and her, and them alone, setting her apart from all others. And God himself likened it unto such a covenant, saying: "which my covenant they brake, although I was a husband unto them" (Jeremiah 31:32).

Moreover, the seventh-day sabbath was especially appropriate as such a sign between God and Israel of the covenant they entered into at Sinai. For his sabbath signified the end of all the work he had done during the six days of creation, and memorialized it (Genesis 2:1-3). And giving his sabbaths to Israel likewise symbolized and memorialized his ending their servitude in Egypt, per Deuteronomy 5:15. This symbolized the fact that the God of creation was now Israel's God, and they were to have no other – just as no other nation shared such in history, or the sabbath to keep as a solemn rest to Jehovah.

- (3) Making known to Israel his "holy sabbath" was one of the events clustering around and upon God's coming down "upon mount Sinai" and speaking to them from heaven (Nehemiah 9:13-15). And their previous ignorance of it is evidenced by the conduct of some of them when its observance was preliminarily enjoined in the wilderness of Sin in connection with God's beginning to feed them with manna (Exodus 16).
- (4) The reference in (2) above to Israel's breaking the marriage covenant between Jehovah and them, included also their "profaning" the sabbath day, the sign of the covenant between them and him, by not keeping it holy, as a day of rest unto Jehovah. The first mention of such profaning is found in Numbers 15:32-36. But further references are too numerous to recite here.
- (5) Lastly, the prophetic promise in Isaiah 66:22-23 to Israel involving sabbatism on the new earth he would

ಸಿನ್ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವು ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಜನರು ಗೊಣಗಿದರು. ಆಗ ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ-ಇಗೋ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಜನರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ದಿನದ ಪಾಲನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನನ್ನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ತರುವದನ್ನು ಅವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು" (16: 4-5).

ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಆರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಮೋಶೆಯು ಜನರಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸಿದನು: "ಯೆಹೋವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇದು, ನಾಳೆ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಸಬ್ಬತ್: ನೀವು ಬೇಯಿಸುವದನ್ನು [ಇಂದು] ಬೇಯಿಸಿ ಮತ್ತು ಬೇಯಿಸಿ. ನೀವು ಕುದಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೆಳಗಿನ ತನಕ ಇಡಲು ಇಡುತ್ತವೆ" (16:23). ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದಾಗ ಮೋಶೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೇಳಿದನು: "ಇಂದು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಿರಿ; ಇಂದು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ಆಗಿದೆ: ಇಂದು ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆರು ದಿನ ನೀವು ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ" (ಎರಡು 25-26).

ಕೆಲವು ಜನರು ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬರಲು ಹೇಗಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು, ಆದರೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. "ಮತ್ತು ಯೆಹೋವನು ಮೋಶೆಗೆ [ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು] ಹೇಳಿದನು, ನೀವು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೀರಿ? ಯೆಹೋವನು ನಿಮಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಆರನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ; ಉಳಿಯಿರಿ. ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಏಳನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಏಳನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರು" (vs. 28-39).

make, does not refer to sabbath keeping on this present earth under the New Covenant of which Christ is the mediator, superseding the Old Covenant of which Moses was mediator, but to the ultimate sabbatism for the redeemed of all nations in the world yet to come. While said promise was couched in language of the then present sabbatism under the Old Covenant (as coming to worship him "from one sabbath to another," and "from one new moon to another"), it had to be figuratively used though nonetheless expressive of the perpetual sabbatism.

For, as the apostle John saw in his vision on Patmos, of the "new earth," with its "holy city, new Jerusalem" (Revelation 21:1 - 22:5), "the city hath no need of the sun, neither of the moon to shine upon it: for the glory of God did lighten it, And the light thereof is the Lamb" (21:23); "and the gates thereof shall in no wise be shut by day (for there shall be no night there)" (v. 25); "and there shall be night no more; and they need no light of lamp, neither light of sun; for the Lord God shall give them light" (22:5). Moreover, the foregoing three verses are followed by a final verse reading as follows, which, being simultaneous in time, likewise has to be figurative: "And they shall go forth, and look upon the dead bodies of the men that have transgressed against me: for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched; and they shall be an abhorring unto all flesh" (Isaiah 66:24).

The underscored phrases [for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched] were later employed by Jesus, as recorded in the New Covenant scripture of Mark 9:43-48, as applying to the "worm" and "fire" of "hell" (Gehenna). The latter was literally the Valley of Hinnom, which had come to be used as the city dump on the outskirts of earthly Jerusalem, not only of garbage but also for unburied carcasses, "where worms gnawed and fires burned" (as expressed in A. T. Robertson's Word Pictures in the New Testament). But it was employed by our Lord figuratively of "the eternal fire which was prepared for the devil and his angel's" (Matthew 25:41), – called "the lake of fire" in Revelation 20:14-15 – where the unrighteous "shall go away unto eternal punishment" (v. 26), from the universal judgment when Jesus comes again (Matthew 25:31-46), which is to follow the universal resurrection of the dead and the fleeing away of the present earth and heaven (evidently its atmospheric heaven and possibly the sidereal heavens, but not the abode of God) (Revelation 20:11-15). Surely, however, the lake of eternal fire will not be on the outskirts of, or accessible to the sights of the redeemed inhabitants

ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ನಡುವಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸಿನ್ಯೆನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಸಿ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ (ಎಕ್ಸೋಡಸ್ 20); ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಸೀನಾಯಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೂರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಹತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು, ನಂತರ ಅವನು ಎರಡು ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಷ್ಠಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಮೋಶೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದನು, "ನಾನು ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು, ನಿನ್ನನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯದ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಂದನು" (v. 2). ಮೊದಲ ಆಜ್ಞೆಯು ಅವನ ಮುಂದೆ (ಅಥವಾ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು. ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯದು: "ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಡಲು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆರು ದಿನ ನೀನು ದುಡಿದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡು; ಆದರೆ ಏಳನೆಯ ದಿನವು ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ಆಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು, ನಿನ್ನ ಮಗಳು, ನಿನ್ನ ಸೇವಕ, ನಿನ್ನ ದನಕರುಗಳು ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಪರದೇಶಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು; ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನು ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಏಳನೆಯ ದಿನ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದನು.

ಡಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಗ್ರಂಥಗಳು - ಇಸ್ರೇಲ್ಗಾಗಿ ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್‌ನ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ: ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 31: 12-17: "ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು: ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಮಾರುಗಳಾದ್ಯಂತ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ; ನೀವು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಯೆಹೋವನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ...ಆದುದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು, ಇದು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಅವರ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನು

of, the "holy city, New Jerusalem" (Revelation 21:1 - 22:5).

For such reasons, the passage of Isaiah 66:23-24 regarding the sabbath in the "new earth" which Jehovah would yet "make" seems to be appropriately characterized in Elliott's Commentary on the Whole Bible, as follows: "It lies in the nature of the case that the words never have received, and never can receive, a literal fulfillment. The true realization is found in the new Jerusalem of Revelation 21:22-27 of the perpetual sabbatism of Hebrews 4:9, and even that glorious vision is but a symbol of spiritual realities."

It has been aptly said that the Old Testament is the New Testament concealed, and the New is the Old revealed. So, we now return primarily to the New for the things foreshadowed by the Old.

Observations from New Covenant Scriptures

1. That the Old Covenant passage of Isaiah 66:22-23 cites us to a perpetual sabbatism that must be the ultimate rest for the people of God, to be enjoyed through Jesus Christ, and foreshadowed but not enjoyed under the Old Covenant, and not before our present earth has been superseded by a new and eternal one, after the second coming of Christ to this earth at the close of its history, is made evident, among other passages, by the following basic ones:

a. 2 Peter 3:10-13: "But the day of the Lord [the day of his 'coming.' v.4] will come as a thief; in which the heavens [evidently the atmospheric and possible the sidereal heavens, as already mentioned] shall pass away with a great noise, and the elements shall be dissolved with fervent heat, and the earth and the works that are therein shall be burned up. Seeing these things are thus all to be dissolved, what manner of person ought we to be in all holy living and godliness, looking for and earnestly desiring the coming of the day of God, by reason of which the heavens being on fire shall be dissolved and the elements shall melt with fervent heat? But according to his promise [where but in Isaiah 66:22-23?], we look for new heavens and a new earth wherein dwelleth righteousness."

b. Revelation 20:11-15: "And I saw a white throne, and him that sat upon it, from whose face the earth and the heaven fled away; and there was found no place for them and I saw the dead, the great and the small, standing before the throne; and the books were opened: and another book was opened. Which is the book of life: and the dead were judged out of things which were written in the books, according to their works. And the sea gave up the dead that were in them: and they were

ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡನು.

ಬಹುವಚನ, "ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳು," ಅದರ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ (ಪ್ರತಿ ವಾರ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ) - ಆದ್ದರಿಂದ, "ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು: ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಮಾರುಗಳಾದ್ಯಂತ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ."

ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 4:7-8: "ನಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವ ದೇವರನ್ನು ನಾವು ಕರೆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗವಿದೆ? ಮತ್ತು ನಾನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನೀತಿವಂತ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗ ಯಾವುದು? ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ?" ಈ ಮೋಶೆಯು ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ನೀಡಿದ ವಿದಾಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸಿನಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರ ಹೇಳಿದನು, ಅವನು ಈಗ ಅವನ ಮರಣದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ನಂತರ ಜೊಶುವಾ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆನಾನ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 5:12-15: ಮೋಸೆಸ್ ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20:8-11 ರ ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದಾಗ, ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಂದು ಅವರ "ಮನುಷ್ಯ-ಸೇವಕ" ಮತ್ತು "ಸೇವಕ-ಸೇವಕ" ಗಾಗಿಯೂ ಸಹ ಶ್ರಮದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಮತ್ತು ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲವಾದ ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತು ಚಾಚಿದ ತೋಳಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಂದನು; ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿನಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ" (v. 15).

judged every man according to their works. ... and if any was not found written in the book of life, he was cast into the lake of fire."

Thus, we have the present "earth and the heaven" fleeing away in connection with the universal resurrection and judgment of mankind, as seen by the apostle John in his visions of the future while exiled on the Isle of Patmos.

- c. Revelation 21:1 - 22:5: Though too much to quote here, it should be carefully read in its entirety. It is a vision of the above being followed by a new heaven and new earth for the righteous of all nations, with the "holy city, new Jerusalem [in contrast with the earthly Jerusalem of Palestine] coming down out of heaven from God" ("the city of the living God, the heavenly Jerusalem" (Hebrews 12:22).

This "new earth" and "the holy city, New Jerusalem," were evidently the "heavenly country" and "the city which hath the foundations, whose builder and maker is God," sought after by Abraham, Sarah, and Isaac and Jacob (Hebrews 11:8-16) as the ultimate for them rather than Canaan, which was only a type or "shadow" of that which was to come.

"And these all [including the persons just mentioned, plus many others also cited for their faith], having had witness borne to them through their faith, received not the promise [of the heavenly country and city], God having provided some better thing concerning us [than afforded on this earth], that apart from us they should not be made perfect" (Hebrews 11:39-40). That is, they will not enter into the perfection of the world to come before the resurrection when Christ comes to earth again, the same as will be true for us.

- d. Hebrews 3:1 - 4:11: Here again we have an extended passage (which please read in its entirety, noting its progression).

Beginning:

"Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our confession, even Jesus, ... a son over his [God's] house [in the sense of 'household'], whose house are we, if we hold fast our boldness and the glorying of our hope firm unto the end" (3:1-6).

Continuing:

Reminding the readers of the disbelief and unfaithfulness of so many of fleshly Israel and therefore their never entering the rest intended for them in the earthly Canaan: also exhorting to take warning from this and not miss the rest intended for spiritual Israel in the heavenly Canaan (3:7 - 4:8).

ಎರೈಕಿಯೆಲ್ 20: ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ನ ಹಿರಿಯರು ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಯೆಹೋಷ್ವಾಳನ ಮೂಲಕ ಯೆಹೋವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 31:12-17ರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಲಾದ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಯೆಹೋವನು ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ನೆನಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು:

(ಎ) "ಇದಲ್ಲದೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರಲು, ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಯೆಹೋವನು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ" (v. 12); ಮತ್ತು

(ಬಿ) "ನನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳು ... ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ" (v. 20).

ನೆಹೆಮಿಯಾ 9:12-15: ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಶತಮಾನದ ನಂತರ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸೆರೆಯಿಂದ ಇಸ್ರೇಲ್ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ, ಜೆರುಸಲೆಮ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಏಕಾಂಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಇಸ್ರೇಲೊಂದಿಗಿನ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅವರ ಪೂರ್ವಜರ ಕರೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಬ್ರಹಾಮನು ಆಗಿನ ಕಾಲದವರೆಗೆ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: "ನೀನು ಸೀನಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು, ಪರಲೋಕದಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು, ಉತ್ತಮವಾದ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಸಬ್ಬತ್, ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು, ಮತ್ತು ಅವರ ಹಸಿವಿಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅವರ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಬಂಡೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಹೊರತಂದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ."

Concluding:

"There remaineth therefore a sabbath rest for the people of God. For he that hath entered into his rest hath himself also rested from his works, as God did from his. Let us therefore give diligence to enter into that rest, that no man fall after the same example of disobedience" (4:9-11).

The latter may remind us of Revelation 14:13: "Blessed are the dead who die in the Lord from henceforth: yea, saith the Spirit, that they may rest from their labors; for their works follow with them."

2. For a complete and clear over-all perspective, we need a further survey of relevant events and developments in the New Covenant era, between the first and second comings of Christ, when the Old Covenant "sabbath" was no longer binding, and why not, since all the other commands of the Decalogue (Exodus 20:1-17) were incorporated into the New Covenant law also. So we shall start with why not binding, after the following caution:

CAUTION: The reader may find some of the following to be more tedious and technical than parts of the foregoing, but he needs to know that each item is important to understanding what might otherwise seem to be conflicting bits of information here and there. At one time, in the midst of a series of parables pertaining to his coming kingdom (Matthew 13:1-58; Mark 4:1-34 and Luke 8:4-15), Jesus stated: "So is the kingdom of God, as if a man should cast seed upon the earth; and should sleep and rise night and day, and the seed should spring up and grow, he knoweth not how. The earth beareth fruit of herself; first the blade, then the ear, then the full grain in the ear. But when fruit is ripe, straightway he putteth forth the sickle, because the harvest is come" (Mark 4:26-29).

This suggests successive phases of stages of the kingdom, that need to be recognized if we are able to avoid confusion. And elsewhere in the above mentioned series of parables, "The seed is the word of God" (Luke 8 - 10), "the word of the kingdom" (Matthew 13:19); and "the harvest is the end of the world" (Matthew 13:39), when the wicked are "severed" from among the righteous, and cast "into the furnace of fire" (vs. 47-50) – which will be at the second coming of Christ (Matthew 25:31-46) – when the righteous shall "inherit the kingdom" (v. 34) and enter "into eternal life" (v. 46), "in the world to come" (Mark 10:29-30; Luke 18:29-30) – their "entrance into the eternal kingdom of our Lord and Savior Jesus Christ" (2 Peter 1:11) – into "an inheritance incorruptible. And undefiled, and that fadeth not away, reserved in heaven for you ... a salvation "to the uttermost," as has previously been mentioned from Hebrews 7:25.

ಯೆಶಾಯ 66:23-24. ಈಗ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎರೈಕಿಯೆಲ್‌ನ ಪಠ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, "ಎಲ್ಲಾ ಮಾಂಸ" (ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು) ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ದೇವರನ್ನು "ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಸಬ್ಬತ್‌ವರೆಗೆ" ಆರಾಧಿಸುವ ಸಮಯದ ಪ್ರವಾದಿಯ ವಾಗ್ದಾನವಾಗಿದೆ. "ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ: "ನಾನು ಮಾಡುವ ಹೊಸ ಆಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಭೂಮಿಯು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೆಹೋವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಬೀಜ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಬ್ಬತ್‌ವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಂಸವು [ಅನ್ಯಜನರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು] ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಆರಾಧಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಯೆಹೋವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಮೇಲಿನ ಸಾರಾಂಶದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ:

- (1) ದೇವರು ತನ್ನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಂಸದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ಗೆ ನೀಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ಜನರಂತೆ ಸಿನೈನಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 31: 12-17; ಎರೈಕಿಯೆಲ್ 20: 12, 20), ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಇತರರು. ವಾರದ ಏಳನೇ ದಿನವನ್ನು ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವಾಗಿ ಮಾನವ ಆಚರಣೆಯ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ - ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದ 2500 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಅವಧಿ - ಪುವಾಹದ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲ. ಆಡಮ್, ಅಬೆಲ್, ಸೇಥ್, ಎನೋಚ್, ನೋವಾ, ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾವುದೇ - ಮತ್ತು ಪುವಾಹದ ನಂತರ, ಅಬ್ರಹಾಂ, ಐಸಾಕ್, ಜಾಕೋಬ್ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಜನರಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, "ವಾರ" (ಹೀಬ್ರೂ ಶಬುವಾ, ಏಳು) ಎಂಬ ಪದವು ಜೆನೆಸಿಸ್ 29: 27-28 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಸಿನೈನಲ್ಲಿ ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ಯೆಹೋವನ "ಸಬ್ಬತ್" ನೀಡುವ 250 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಜಾಕೋಬ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಬಾನ್

In a nutshell, we shall discover

- (1) a preliminary stage and
- (2) a fully-come phase of the kingdom of heaven in this world, between the first and second comings of Christ; and then
- (3) a final stage (or rather the eternal ongoingness of the heavenly phase) in the world to come following the end of the world – the first being probationary, preparatory to entering the third.

We might also think of those entering stage No.1 as being charter citizens of No.2 (if faithful), and then the faithful citizens of the latter as entering and inheriting No.3. in which they will enjoy the "sabbath rest" that remains "for the people of God," as promised in Hebrews 4:9 and noted previously, as distinguished from the "seventh-day" sabbath of Old Covenant law but is not a part of the New Covenant law under Jesus Christ, as already seen.

Notice why the seventh-day sabbath is not a part of New Covenant law before proceeding to other relevant considerations.

- a. As already well documented, the seventh-day sabbath had been given to Israel according to the flesh, and it alone, at Sinai, as a sign of the covenant then being made by Jehovah with the people of Israel, setting them apart and distinguishing them from the rest of the nations of the world (Gentiles), and was most appropriate historically for that purpose.

But in Christ that distinction and separation no longer exist. And the Old Covenant making and requiring such has given way to a New Covenant that not only does not require them, but obliterates them —embracing Gentiles as well as Jews, and on identical terms, thus making them all to be one nation, a spiritual Israel (see Ephesians 2:11-22; Romans 2:28-29; 9:6-8; Galatians 3:26-29; 6:16, this last passage specifically calling it "the Israel of God").

Jesus himself had said, "Other sheep [Gentiles] have I [in purpose and prospect] which are not of this [Jewish] fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and they shall become one flock [with Jewish sheep], [having] one shepherd" – or, alternate reading, "there shall be one flock, one shepherd" John 10:21). Also, he had said, "And I, if I be lifted up from the earth, will draw all men [Jews and Gentiles] unto myself" (John 12:32).

And before his ascension, he commissioned that the gospel be preached to all nationalities alike (Matthew 28:19-20; Mark 16:15-16 and Luke 24:46-47) – which it was, "to the Jew first, and also to the Greek [Gentile]" (Romans 1:16) – beginning in A.D. 34 to the former

ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಏಳು-ದಿನದ ಚಕ್ರವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರು ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಏಳನೇ ದಿನದಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇವರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ - ಆದರೂ ಏಳನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ಅವನ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನ ವಿಶೇಷ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ಜನರು.

- (2) ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ದೇವರು ಮತ್ತು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಂತಹ ದೇವರು ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೇರಾವುದೇ ಮಹಾನ್ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಇಲ್ಲ. (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 4:7-8; 5:12-15) ಸಾದೃಶ್ಯದ ಮೂಲಕ, ಪತಿಯು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಉಂಗುರವನ್ನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಡುವಿನ ವಿವಾಹದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ನೀಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಇತರರ ಹೊರತಾಗಿ. ಮತ್ತು ದೇವರು ಅದನ್ನು ಅಂತಹ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದನು: "ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ನನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ" (ಜೆರೆಮಿಯಾ 31:32).

ಇದಲ್ಲದೆ, ಏಳನೆಯ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ನಡುವೆ ಅವರು ಸೀನೈನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಸಬ್ಬತ್ ಆರು ದಿನಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ (ಆದಿಕಾಂಡ 2: 1-3). ಮತ್ತು ಅವನ ಸಬ್ಬತ್‌ಗಳನ್ನು ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ನೀಡುವುದು ಡಿಯೂಟರೋನಮಿ 5:15 ರ ಪ್ರಕಾರ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ದೇವರು ಈಗ ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಇದು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು - ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಬ್ಬತ್.

(Acts 2), and apparently about A.D. 41 to the latter (Acts10-11).

Therefore, to continue to bind the sign of that Old Covenant between God and Israel according to the flesh in the New Covenant era (after Christ's death, resurrection, and ascension) would be an anomaly – on par with binding circumcision of the flesh under the Old Covenant as a sign of the descendants of Abraham according to the flesh, which Gentile Christians are not. On the other hand, all the commandments of the Decalogue of the Old Covenant, except for the sabbath commandment, would be as appropriate for Christians, whether of Jewish or Gentile background, as they were for fleshly Israel under the Old Covenant– and have therefore been incorporated into New Covenant law.

With that highly relevant reason we could again close our study. But we shall continue with relevant events and developments in connection with New Covenant era, between the first and second coming of Christ, when the sabbath command of the Old Covenant law ceased to be binding. For said development and events will give a still better perspective in some respects and help us to avoid some very common errors. (Some repetition, but for different emphasis, may be noticed.)

- b. "The law and the prophets [representing the Old Covenant] were until John [the Baptist, the forerunner of Jesus]: from that time the gospel of the kingdom of God [superseding the kingdom of fleshly Israel] is preached, and every man entereth violently into it," said Jesus (Luke 16:16). That is, those who entered do so against much opposition. For, he also said: "Woe unto you lawyers! For ye took away the key of knowledge: and them that were entering in ye hindered" (Luke 11:52); also, "But woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! Because ye shut up the kingdom of heaven against men: for ye enter not in yourselves, neither suffer ye them that are entering in to enter" (Matthew 23:13).
- c. That "entering," however, was only into the preliminary and preparatory phase of the kingdom on earth, preached first by John and then by Jesus as "at hand" (Matthew 3:1-2; 4:1) – not yet fully come. For that reason Jesus could say to the Pharisees who asked when the kingdom of God would come, "the kingdom of God is within you" (Luke 17:21), or "in the midst of you," as in the margin of the American Standard Version, or "among you," as the New English Bible and some other versions have it – likely meaning among them in the person of himself, its king-to-be, and maybe also those already described as "entering" into it. Yet he taught his disciple to pray, "Thy kingdom

(3) ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ತನ್ನ "ಪವಿತ್ರ ಸಬ್ಬತ್" ಅನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದು, ದೇವರು "ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ" ಇಳಿದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು (ನೆಹೆಮಿಯಾ 9:13-15). ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಅಜ್ಞಾನವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಪಾಪದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಮನ್ನಾದಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 16).

(4) ಯೆಹೋವನ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವಿನ ವಿವಾಹದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಸ್ರೇಲ್ ಮುರಿಯುವುದರ ಮೇಲಿನ (2) ಉಲ್ಲೇಖವು, ಅವರ ಮತ್ತು ಅವನ ನಡುವಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾದ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು "ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು" ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಿನವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಅಂತಹ ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖವು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು 15: 32-36 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಸಲು ತುಂಬಾ ಹಲವಾರು.

(5) ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಯೆಶಾಯ 66: 22-23 ರಲ್ಲಿ ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ತಾನು ಮಾಡಲಿರುವ ಹೊಸ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಬ್ಬಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರವಾದಿಯ ವಾಗ್ದಾನವು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಬ್ಬತ್ ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಸೆಸ್ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಅಂತಿಮ ಸಬ್ಬಟಿಸಂಗ್. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಬ್ಬಟಿಸಂನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ("ಒಂದು ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ" ಮತ್ತು "ಒಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ" ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಬಂದಂತೆ), ಅದನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಶಾಶ್ವತ ಸಬ್ಬಟಿಸಂ.

come" (Matthew 6:10), because not yet fully come as promised.

Later, however, six days before his transfiguration, Jesus made two significant statements:

(1) To the apostle Peter, after he had confessed him as "the Christ, the son of the living God," saying, "... upon this rock [evidently the truth Peter had confessed about him] I will build my church; and ... I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven" (Matthew 16:16-19).

(2) Then to all his apostles, saying, "There are some here of them that stand by, who shall in no wise taste death [but Judas Iscariot would, committing suicide], till they see the kingdom come with power" (Mark 9:1; cf. Matthew 16:28) – which occurred on Pentecost, forty days after his resurrection and about ten days after his ascension (Acts 1:1-9 and Chapter 2), to be noticed more at length later.

NOTE: (1) The "kingdom" spoken of many times interchangeably as "kingdom of God" or "kingdom of heaven," is also referred to as Christ's kingdom (see Matthew 16:28; Luke 1:31-32; 22:29-30; 23:42; John 18:36-37; Colossians 1:13; 2 Peter 2:11 and Revelation 1:9), and is also called "the kingdom of Christ and God" (Ephesians 5:5; cf. Revelation 11:15) – with Christ sitting on "the right hand of God [as co-regent]" (Mark 16:19; Acts 2:33; Romans 8:34; Colossians 3:1; Hebrews 10:12; 1 Peter 3:22 and Revelation 3:21).

(3) Moreover, the terms "church" and "kingdom," occurring in consecutive verses (Matthew 6:18 and 19), are also used interchangeably because the members of one are the citizens of the other on earth and in that sense are the same. Hence, in Colossians 1:13 the apostle Paul spoke of the "saints" at Colossae (the "body" of Christ's people and therefore his "church" there (1:1, 24) as having been "translated [by God] ... into the kingdom of the Son of his love." And the apostle John, who addressed the Book of Revelation to "the seven churches which are in Asia" (1:4), also describes himself as "your brother and partaker with you in the tribulation and kingdom and patience which are in Jesus" (v. 9).

d. In the passage first mentioned above, "the law and the prophets" were representatives of the Old Covenant between God and Israel (which was unto God "a kingdom," Exodus 19:6 of whom David was its most nearly ideal king, ruling over the covenant people of

ಯಾಕಂದರೆ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಯೋಹಾನ್‌ನು ಪತ್ರೋಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ, "ಹೊಸ ಭೂಮಿಯ", ಅದರ "ಪವಿತ್ರ ನಗರ, ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೆಮ್" (ಪ್ರಕಟನೆ 21:1 - 22:5), "ನಗರಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಚಂದ್ರನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುವುದಿಲ್ಲ; ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅದನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಳಕು ಕುರಿಮರಿ" (21:23); "ಮತ್ತು ಅದರ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ)" (v. 25); "ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದೀಪದ ಬೆಳಕು, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವನು" (22:5).

ಮೇಲಾಗಿ, ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಓದುವ ಅಂತಿಮ ಪದ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಂತೆಯೇ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರಬೇಕು: "ಮತ್ತು ಅವರು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಪುರುಷರ ಮೃತ ದೇಹಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. : ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಹುಳು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಬೆಂಕಿಯು ನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಕರರು" (ಯೆಶಾಯ 66:24).

ಮಾರ್ಕ್ 9:43-48 ರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ "ವರ್ಮ" ಮತ್ತು "ಬೆಂಕಿ" ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ [ಅವರ ಹುಳು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ] ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ನಂತರ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟವು. "ನರಕ" (ಗೆಹನ್ನಾ). ಎರಡನೆಯದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಹಿನ್ನೋಮ್ ಕಣಿವೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ನಗರದ ಡಂಪ್‌ನಂತೆ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಕಸವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡದ ಶವಗಳಿಗೂ ಸಹ, "ಅಲ್ಲಿ ಹುಳುಗಳು ಕಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟವು" (ಎಟಿ ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಡ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್). ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ "ದೇವ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತನಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶಾಶ್ವತ ಬೆಂಕಿ" (ಮತ್ತಾಯ 25:41) ಅನ್ನು ಬಳಸಿದನು - ರೆವೆಲೆಶನ್ 20: 14-15 ರಲ್ಲಿ "ಬೆಂಕಿಯ ಸರೋವರ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ - ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯದ "ಶಾಶ್ವತ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು" (v. 26), ಜೀಸಸ್ ಮತ್ತು

God on earth for God, and leading them to victory over their enemies), of which covenant Moses was mediator and the prophets were among other things, interpreters of its law to the people. On the other hand, "the kingdom of God" or "kingdom of heaven" mentioned in the above and other New Testament texts, represents the New Covenant, of which Christ is the mediator (Hebrews 8:6; 9:15; 12:24), and under which He is king, ruling over the people of God for God, and conquering enemies, as his fleshly ancestor David did. His mother-to-be was promised, "He shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob [Israel] for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:32-33). (Compare also the Old Testament prophecy of Isaiah 9:6-7).

e. Christ's reign, however, would not be over "Israel after the flesh" (cf. 1 Corinthians 10:18), but over spiritual Israel (cf. Romans 2:17-29; 4:1-12). And it would include all Gentiles as well as all Israelites who would embrace the New Covenant made by God with the "house of Israel and the house of Judah" (Hebrews 8:8-12). That would be after (1) the middle wall of partition between Jew and Gentile had been broken down "through the cross" of Christ, in order to "create in himself one new man" as it were (neither Jew nor Gentile according to the flesh, but Christian, constituting spiritual Israel), and (2) nailed it [Old Covenant law, distinguishing and separating Israelite from Gentile] to the cross as it were (see Ephesians 2:11-22; Colossians 2:8-15). That describes something of the nature of the kingdom that John first and then Jesus preached as being "at hand" (Matthew 3:1-2; 4:1).

f. As previously mentioned, only six days before his transfiguration, Jesus said to his apostles, "There are some here of them that stand by, who shall in no wise taste death, till they see the kingdom of God come with power" (Mark 9:1; cf. Matthew 16:28) – which occurred on Pentecost after the crucifixion, resurrection, and ascension of Christ (see Acts 1:1-9, and Chapter 2). That was approximately six months after the above announcement of Jesus, and he had told the apostle Peter, "I will give unto you the keys of the kingdom of heaven" (Matthew 16:19), after Peter's confession of him as "the Christ, the Son of the living God." At that time, Jesus had also said, "upon this rock [evidently the truth Peter had confessed about him] I will build my church" (vs. 16-18).

g. In harmony with Mark 9:1, mentioned above, in which Jesus had said that some then present would not taste death till seeing "the kingdom of God come with power," Luke in Acts 1:1-9 reports that between "his passion [his suffering and death, followed by his

ಬಂದಾಗ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 25:31-46), ಇದು ಸತ್ತವರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವುದು (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅದರ ವಾತಾವರಣದ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶಃ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಸ್ವರ್ಗ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲ ದೇವರ ವಾಸಸ್ಥಾನ) (ಪ್ರಕಟನೆ 20:11-15). ಆದಾಗ್ಯೂ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಶಾಶ್ವತ ಬೆಂಕಿಯ ಸರೋವರವು "ಪವಿತ್ರ ನಗರ, ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೆಮ್" (ಪ್ರಕಟನೆ 21:1 - 22:5) ನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ನಿವಾಸಿಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂತಹ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಯೆಹೋವನು ಇನ್ನೂ "ಮಾಡಲಿರುವ" "ಹೊಸ ಭೂಮಿ" ಯಲ್ಲಿನ ಸಬ್ಬತ್‌ನ ಕುರಿತು ಯೆಶಾಯ 66: 23-24 ರ ಅಂಗೀಕಾರವು ಎಲಿಯಟ್‌ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೈಬಲ್‌ನ ಕಾಮೆಂಟರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: "ಇದು ಪದಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗದ ಪುಕರಣದ ಸ್ವರೂಪ, ಅಕ್ಷರಶಃ ನೆರವೇರಿಕೆ, ನಿಜವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಆಫ್ ರೆವೆಲೆಶನ್ 21: 22-27 ಹೀಬ್ರೂಸ್ 4:9 ರ ಶಾಶ್ವತ ಸಬ್ಬಟಿಸಂನ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ ದೃಷ್ಟಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ."

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದು ಹಳೆಯದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಹಳೆಯದರಿಂದ ಮುನ್ನೂಚಿಸಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಹೊಸದಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇವೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಅವಲೋಕನಗಳು

1. ಯೆಶಾಯ 66:22-23 ರ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಾಗವು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಬ್ಬಟಿಸಂಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ಅಂತಿಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಆನಂದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಆದರೆ ಆನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭೂಮಿಯು ಹೊಸ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಒಂದರಿಂದ

resurrection]" and being "received up [his ascension into heaven]," he charged his apostles "not to depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father [of the Holy Spirit as their comforter, or Helper, in his stead, after he had gone from them into heaven (see John 14:16-17)], which, said he, ye heard from me: for John [the Baptist] indeed baptized with water; but ye shall be baptized in the Holy Spirit not many days hence. ...[and] ye shall receive power when the Holy Spirit is come upon you: and [being thus empowered] ye shall be my witnesses both in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and unto the uttermost part of the earth."

The points to remember are:

- (1) Christ's apostles (except for Judas Iscariot) would see the kingdom come;
- (2) it would come with power;
- (3) they themselves would receive power when the Holy Spirit had come and they had been "baptized" in it not many days after Christ ascension. Therefore, when item (3) had occurred, items (1) and (2) would have had their fulfillment.

h. Accordingly, as recorded in Acts 2, when the day of Pentecost was come, about ten days after the ascension of Christ, and the apostles were all together in one place, the following dramatic events occurred:

- (1) "... suddenly there came from heaven a sound as of a rushing mighty wind," filling all the house where the apostles were sitting.
- (2) "And there appeared unto them tongues parting asunder, like as of fire; and ... sat upon each one of them."
- (3) "And they were all filled with the Holy Spirit, and began to speak with other tongues [other languages] as the Spirit gave them utterances."

i. And the apostle Peter, who had been given "the keys of the kingdom of heaven," delivered the keynote address of that beginning day, in the city of Jerusalem, where their first labors would be for an extended period of time. On that day "about three thousand souls" responded. And from that day "The Lord added to the church daily those who were being saved" (Acts 2:27, New King James Version). So, on the Pentecost day the "church" had been established; the "kingdom of heaven" had come. And Peter's Pentecost sermon of Acts 2:22-40 had in it further points relevant to our present study.

j. In his sermon, the apostle Peter declared that Christ had been "raised up" (from the dead) and exalted to the right hand of God in heaven; that he had received of the Father the promise of the Holy Spirit, responsible for the

ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲ, ಅದರ ಇತಿಹಾಸದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎರಡನೇ ಆಗಮನದ ನಂತರ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂಲಭೂತ ಪದಗಳಿಂದ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ:

ಎ. 2 ಪೀಟರ್ 3:10-13: "ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ದಿನ [ಅವನ 'ಬರುವ ದಿನ'. v.4] ಕಳ್ಳನಂತೆ ಬರುತ್ತಾನೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಗಳು [ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಪಾರ್ಶ್ವ ಆಕಾಶಗಳು, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ] ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳು ತೀವ್ರವಾದ ಶಾಖದಿಂದ ಕರಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವವು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕರಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ದೈವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು, ದೇವರ ದಿನದ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ತರ್ಕದಿಂದ ಎದುರನೋಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳು ತೀವ್ರವಾದ ಶಾಖದಿಂದ ಕರಗುತ್ತವೆ? ಆದರೆ ಆತನ ವಾಗ್ದಾನದ ಪ್ರಕಾರ [ಯೆಶಾಯ 66:22-23 ರಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ?], ನಾವು ಹೊಸ ಆಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀತಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ."

ಬಿ. ಪ್ರಕಟನೆ 20:11-15: "ಮತ್ತು ನಾನು ಬಿಳಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನು, ಯಾರ ಮುಖದಿಂದ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವು ಓಡಿಹೋಯಿತು; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಸತ್ತವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕವರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಯಿತು, ಇದು ಜೀವನದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದೆ: ಮತ್ತು ಸತ್ತವರು ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ತವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ... ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬರೆಯಲ್ಪಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ, ಪೆಟ್ರೋಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಅಪೊಸ್ತಲ ಜಾನ್ ಭವಿಷ್ಯದ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ

miraculous manifestations seen and heard that day; and that he would "sit at God's right hand till his enemies are made the footstool of his feet – Jesus having been made "both Lord and Christ" (Acts 2:22-36).

In 1 Corinthians 15:24-28, the apostle Paul later expanded on the part we have underscored {and that he would "sit" at God's right hand till his enemies are made the footstool of his feet}, as follows "Then cometh the end [that is, of time on the present earth and of the earth itself, and therefore of the earthly phase of the kingdom of heaven, but not of the kingdom itself. For the latter is eternal and its glorious heavenly phase will then be entered by its faithful citizens, per 2 Peter 1:11; cf. Matthew 25:31-46; Acts 14:21-22; 2 Timothy 4:18], when he shall deliver up the kingdom to God, even the Father; when he shall have abolished all [opposing] rule and authority and power. For he must reign, till he hath put all enemies under his feet. The last enemy to be abolished is death [by the universal resurrection of the dead (Revelation 20:13-20) and the transforming of the bodies of living saints unto incorruptible and immortal ones (1 Corinthians 15:50 - 57)]. ... And when all things have been subjected unto him, then shall the Son also himself be subjected to him that did subject all things unto him, that God may be all in all" – as the Father has made the Son to be for the present – with "all authority ... in heaven and on earth" (Matthew 28:18) – "angels and authorities and powers being made subject unto him" (1 Peter 3:22).

That does not mean Christ will no longer reign in any sense, for "the throne of God and of the Lamb [Christ] shall be therein [that is, in the 'holy city, new Jerusalem, coming down out of heaven' to the 'new earth']: and his servants shall serve him; ... and they shall reign for ever and ever" (Revelation 22:3-5) – they also being co-regents as it were with him, see 3:21; cf. 2 Timothy 2:12). Though he will still be co-regent with the Father as he is now (Revelation 3:21), his reign will not be distinguished then as now by the assigned role of conquering all enemies of the divine rule – that assignment having then already been accomplished.

- k. In his sermon on Pentecost, the apostle Peter also quoted from David in Psalm 16:8-10, and then commented as follows: "Brethren, may I say unto you freely of the patriarch David, that he both died and was buried, and his tomb is with us unto this day. Being therefore a prophet [as well as king over Israel], and knowing that God had sworn with an oath to him, that of the fruit of his loins he would set one upon his throne; he foreseeing this spake of the resurrection of the Christ, that neither was he ['his soul,' v. 27] left unto Hades, nor did his flesh see corruption. This Jesus did God raise up, whereof we all [Peter and the other apostles]

ನೋಡಿದಂತೆ, ಮಾನವಕುಲದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಪ್ರಸ್ತುತ "ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ" ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

- ಸಿ. ರೆವೆಲೇಶನ್ 21:1 - 22:5: ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು ಆದರೂ, ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಬೇಕು. "ಪವಿತ್ರ ನಗರ, ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೇಮ್ [ಪ್ರಾಲ್ಟೆಸ್ಟೀನ್‌ನ ಐಹಿಕ ಜೆರುಸಲೇಮ್‌ಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ] ದೇವರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನೀತಿವಂತರಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೇಲಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿದೆ" ("ಜೀವಂತ ದೇವರ ನಗರ, ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಜೆರುಸಲೇಮ್" (ಇಬ್ರಿಯ 12:22).

ಈ "ಹೊಸ ಭೂಮಿ" ಮತ್ತು "ಪವಿತ್ರ ನಗರ, ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೇಮ್," ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ "ಸ್ವರ್ಗದ ದೇಶ" ಮತ್ತು "ಅಸ್ತಿವಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಗರವಾಗಿದೆ, ಅದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ದೇವರು," ಅಬ್ರಹಾಂ, ಸಾರಾ ಮತ್ತು ಐಸಾಕ್ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬ್ ಹುಡುಕಿದರು. (ಇಬ್ರಿಯರಿಗೆ 11:8-16) ಕೆನಾನ್‌ಗಿಂತ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿದೆ, ಅದು ಬರಲಿರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಥವಾ "ನೆರಳು" ಮಾತ್ರ.

"ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲರೂ [ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಅನೇಕರು ಸೇರಿದಂತೆ], ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ, [ಸ್ವರ್ಗದ ದೇಶ ಮತ್ತು ನಗರದ] ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ, ದೇವರು ಕೆಲವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ [ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ], ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಬಾರದು" (ಇಬ್ರಿಯ 11:39-40). ಅಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೊದಲು ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಡಿ. Hebrews 3:1 - 4:11: ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾವು ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ

are witnesses. Being therefore by the right hand of God exalted, and having received of the father the promise of the Holy Spirit, he hath poured forth this, which ye see and hear" (Acts 2:25-33).

In other words, God had raised Jesus from the dead and exhaled him to his own right hand to "set" him on the throne of David, as promised both to David, as per the above, and to Mary, the mother-to-be of his fleshly body (Luke 1:16-33).

If that should seem strange because David reigned on earth, and Christ would reign from heaven, it should be recognized that the authority and not the location is signified by the word "throne". Note the following: "Now David the son of Jesse reigned over Israel. And the time that he reigned over Israel was forty years; seven years reigned he in Hebron, and thirty and three years reigned in Jerusalem. And he died in a good old age, ...and Solomon his son reigned in his stead" (1 Chronicles 29:26-28). Also: "Then Solomon sat on the throne of Jehovah as king instead of David his father" (v. 33) – and it was in Jerusalem that Solomon reigned.

Solomon's throne was Jehovah's throne, which he occupied instead of David his father; therefore, David's throne was God's throne, which he sat upon first at Hebron, then in Jerusalem. And the throne Jesus occupies in heaven is God's throne. Which he occupies jointly with him, at his right hand – where "of his kingdom there shall be no end," according to promise to the virgin Mary (Luke 1:33), though the earthly phase of it would end, as already noted.

1. As Solomon was a son of David and heir to his throne, so was Christ according to the flesh many years later. The last occupant of David's throne before Christ occupied it was Jehoiachin (2 Kings 24:8) – also called Jeconiah (1 Chronicles 3:16), and Coniah (Jeremiah 22:24) – who was taken into Babylonian captivity by king Nebuchadnezzar about 597 B.C., where he died about 37 years later. Nebuchadnezzar had replaced him by Zedekiah, a brother but not a son, who later rebelled and was also taken into Babylonian captivity (2 Chronicles 36:10-21). And to the prophet Jeremiah, God said of Coniah: "Write thee this man childless, a man that shall not prosper in his days; for no more shall a man of his seed prosper, sitting upon the throne of David, and ruling Judah" (Jeremiah 22:30).

He was not childless in the sense of having no prosperity, for in captivity he had a son Shealtiel, who was one of the ancestors of Jesus (Matthew 1:12-16); but he was childless in the sense of having no posterity to succeed him "sitting on the throne of David, and ruling Judah." Though Christ evidently succeeded him to the throne of David, in accord with God's decree he

(ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ, ಅದರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ).

ಆರಂಭ:

"ಆದ್ದರಿಂದ, ಪವಿತ್ರ ಸಹೋದರರೇ, ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಕರೆಯ ಭಾಗಿದಾರರೇ, ನಮ್ಮ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ ಮತ್ತು ಮಹಾಯಾಜಕನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಜೀಸಸ್ ಸಹ ... ಅವರ [ದೇವರ] ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು [ಮನೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ], ಯಾರ ಮನೆ ನಾವು, ನಾವು ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭರವಸೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" (3:1-6).

ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದೆ:

ಅನೇಕ ಮಾಂಸಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗಳ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ದ್ರೋಹವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಐಹಿಕ ಕಾನಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ: ಇದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಕನಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ (3:7 - 4:8).

ಸಮಾರೋಪ:

"ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಸಬ್ಬತ್ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ದೇವರು ಅವನ ಕೆಲಸದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಶ್ರದ್ಧೆ ನೀಡೋಣ, ಯಾರೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಅದೇ ಉದಾಹರಣೆಯ ನಂತರ" (4:9-11).

ಎರಡನೆಯದು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟನೆ 14:13 ಅನ್ನು ನೆನಪಿಸಬಹುದು: "ಇಂದಿನಿಂದ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರು ಧನ್ಯರು: ಹೌದು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಅವರ ಕೆಲಸಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ."

did not rule in Judah, but in heaven, and will never return to earth for the purpose of ruling on David's throne in Judah and Jerusalem as many today teach.

m. Moreover, since Christ was to be a "high priest for ever after the order of Melchizedek" (Hebrews 6:20), as learned early on (p.2 above), he was to be both king and priest, for Melchizedek was "king of Salem [later called Jerusalem], priest of God Most High" (Hebrews 7:1). And in Zechariah 6:12-13, believed to be prophetic of Christ, it is said that "he shall be a priest upon his throne." However, "if he were on earth, he would not be a priest at all" (Hebrews 8:4), and was not made priest before "suffering" on earth (Hebrews 5:7-10) and before entering "within the veil [that is, into heaven itself]" (Hebrews 7:17-20). That means he was not yet king, and therefore not on the throne of David, until after his ascension into heaven – where he still is, and always will be except for his second coming for judgment and to receive his own into eternal glory with himself in the world to come.

n. That accords with what was foreseen by the prophet Daniel, namely, his ascension and receiving his kingdom, as follows: "I saw in the night-visions, and behold, there came with the clouds of heaven one like a son of man [cf. Acts 1:9-11], and he came even to the ancient of days, and they brought him near before him. And there was given him dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: His dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away, and his kingdom that which shall not be destroyed" (Daniel 7:13-14).

o. It accords also with a parable that Jesus spoke as he was nearing Jerusalem for the last week before his crucifixion, as recorded in Luke 19:11-30, though the latter covers more detail than the foregoing. For he spoke it "because he was nigh unto Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of God was immediately to appear" – the popular concept being that it would be an earthly kingdom, that Rome would be defeated by the Messiah, who would restore the kingdom to Israel, make it world-wide, and occupy the throne of David again in Jerusalem after more than 600 years as of then, which may have been shared by Christ's own apostles up to the time of his ascension (Acts 1:6).

"He said therefore, A certain nobleman went into a far country, to receive for himself a kingdom, and to return would" (vs. 11-12) – (the return not having been included in Daniel's vision); and upon his return, he had a reckoning with both his servants and his enemies (vs. 13-30).

2. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಮೇಲೋಟಕ್ಕಾಗಿ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ "ಸಬ್ಯತ್" ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂಧಿಸದಿರುವಾಗ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಯ ನಡುವಿನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಮತ್ತು ಏಕೆ ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಡೀಕಾಲಾಗ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20: 1-17) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ನಂತರ ಏಕೆ ಬಂಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ:

ಎಚ್ಚರಿಕೆ: ಓದುಗನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಸರದ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಐಟಂ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಂಘರ್ಷದ ಬಿಟ್‌ಗಳಾಗಿ ತೋರುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಬರಲಿರುವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 13:1-58; ಮಾರ್ಕ್ 4:1-34 ಮತ್ತು ಲೂಕ್ 8:4-15) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಸರಣಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: "ದೇವರ ರಾಜ್ಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ, ಮನುಷ್ಯನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲು ಮಲಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಏಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೀಜವು ಚಿಗುರುವುದು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯು ತಾನೇ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ; ಮೊದಲು ಬೈಡ್, ನಂತರ ಕಿವಿ, ನಂತರ ಪೂರ್ಣ ಧಾನ್ಯವು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾದ ತಕ್ಷಣ ಅವನು ಕುಡುಗೋಲು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೊಯ್ಲು ಬಂದಿದೆ" (ಮಾರ್ಕ್ 4: 26-29).

ಇದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಹಂತಗಳ ಸತತ ಹಂತಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ನಾವು ಗೊಂದಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಡೆ, "ಬೀಜವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ" (ಲೂಕ್ 8 - 10), "ರಾಜ್ಯದ ಮಾತು" (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 13:19); ಮತ್ತು "ಸುಗ್ಗಿಯು ಪುಪಂಚದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ" (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 13:39), ದುಷ್ಟರನ್ನು ನೀತಿವಂತರಿಂದ "ಕಡಿದುಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ" ಮತ್ತು "ಬೆಂಕಿಯ ಕುಲುಮೆಗೆ" (ವಿರುದ್ಧ 47-50) ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ - ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎರಡನೇ ಬರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 25:31-46) - ನೀತಿವಂತರು "ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ" (v. 34) ಮತ್ತು "ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನಕ್ಕೆ" (v. 46) ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, "ಮುಂಬರುವ

Christ himself was the nobleman, heaven the far country, and the return would be his second coming – described in partially similar parables as after "a long time" (Luke 20:9; Matthew 25:19); also the reckoning upon his return would be final and universal judgment at the end of the world, with reward for the righteous and punishment for the wicked to be experienced in eternity.

The apostle Paul speaks of that as "his appearing and his kingdom" (2 Timothy 4:1) – that is, of his appearing and manifestation of his kingdom in his and its heavenly glory. Matthew states it this way: "But when the Son of man shall come in his glory, and all the angels with him, then shall he sit upon the throne of his glory [previously received], and before him shall be gathered all nations" (that is, for judgment) – when the wicked "shall go away into eternal punishment: but the righteous into eternal life" (25:31-32, 46) – "eternal life" being the experience of the righteous in the heavenly phase of the kingdom, and "eternal punishment" that of the wicked in the lake of fire.

Other scriptures already noticed indicate that the kingdom would be received by Christ shortly upon arrival in heaven after his death, resurrection, and ascension, when he would receive "all authority ... in heaven and on earth" as had been promised him (Matthew 28:19), and was indicated on Pentecost after his ascension as having already been accomplished.

This means, then, that any references after that to the kingdom as yet future (as Acts 14:23; 2 Timothy 4:1, 18; and 2 Peter 1:11, already mentioned) have to do with it, not on earth between his first and second comings, but to its eternal continuation in heavenly glory in the world to come – when and where "THERE REMAINETH A SABBATH REST FOR THE PEOPLE OF GOD" Hebrews 4:8) – prefigured by the seventh-day sabbath of Israel according to the flesh, but not retained under the New Covenant mediated by Christ for spiritual Israel (consisting of both Jews and Gentiles according to the flesh, who accept it).

Final Observations

1. Christ and the Sabbath till His Death (The Gospels).

Christ lived and died on earth under the Old Covenant law of Moses, and he and his disciples kept the seventh-day, Sabbath of the Decalogue, though at times he and they violated what had come to be the traditional Jewish interpretations of its intended restrictions -- he being divine as well as human, and knowing the divine intent of it, declared himself to be "lord of the sabbath" (Mark 2:28; Luke 6:5).

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ" (ಮಾರ್ಕ್ 10:29-30; ಲೂಕ್ 18:29-30) - "ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಶ್ವತ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರವೇಶ" (2 ಪೀಟರ್ 1:11) - ಒಳಗೆ " ನಾಶವಾಗದ ಆನುವಂಶಿಕತೆ. ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಶವಿಲ್ಲದ, ಮತ್ತು ಅದು ಮರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ ... "ಅತ್ಯಂತ" ಮೋಕ್ಷ, ಹಿಂದೆ ಹೀಬ್ರೂ 7:25 ರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ

(1) ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ ಮತ್ತು

(2) ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಂದ ಹಂತ; ತದನಂತರ

(3) ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯದ ನಂತರ ಬರಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಹಂತ (ಅಥವಾ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಹಂತದ ಶಾಶ್ವತ ನಿರಂತರತೆ) - ಮೊದಲನೆಯದು ಪರಿಣಾಮ, ಮೂರನೆಯದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ.

ಹಂತ ನಂ.1 ಅನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರು ನಂ.2 ರ ಚಾರ್ಟರ್ ನಾಗರಿಕರು (ನಿಷ್ಕಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ), ಮತ್ತು ನಂತರದ ನಿಷ್ಕಾವಂತ ನಾಗರಿಕರು ನಂ.3 ಅನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು "ದೇವರ ಜನರಿಗೆ" ಉಳಿದಿರುವ "ಸಬ್ಬತ್ ವಿಶ್ರಾಂತಿ" ಯನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಹೀಬ್ರೂ 4:9 ರಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನ "ಏಳನೇ ದಿನದ" ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ ಒಂದು ಭಾಗವಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದಂತೆ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ತ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು.

ಇತರ ಸಂಬಂಧಿತ ಪರಿಗಣನೆಗಳಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಮೊದಲು ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಎ. ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಮಾಂಸದ ಪ್ರಕಾರ ಇಸ್ರೇಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದು ಮಾತ್ರ, ಸಿನ್ಯನಲ್ಲಿ, ಆಗ

But as already documented, at his death the Old Covenant law was abrogated and his shed blood was the blood of the New Covenant, which did not incorporate the sabbath command as it did in the other nine commandments of the Decalogue of the Old Covenant, for reasons that have already been noted. After his resurrection, which occurred on the first day of the week, that day begins to be featured.

2. The First Day of the Week Featured after His Resurrection (Gospels through Revelation).

On resurrection Sunday, the risen Christ appeared to Mary Magdalene, a group of women, the apostle Peter, two disciples on the road to Emmaus, and to all his apostles that evening except for Thomas, who was absent from the others at that time, but was present a week later when Jesus made his next recorded appearance.

The Pentecost day, when the kingdom came that had been preached by John the Baptist and then by Jesus as "at hand," was the first day of the week – occurring fifty days after the sabbath of Passover week (Leviticus 23:15-16). And following that, when about three thousand were baptized and added to the number of Christ's disciples, "they continued steadfastly in the apostles' teaching and fellowship, in the breaking of bread and the prayers" (Acts 2:42) – with "the breaking of bread" in the context obviously referring to partaking of "the Lord's supper" (1 Corinthians 11:20), instituted by Christ the night before his death (Matthew 26:26-28; Mark 14:22-24; Luke 22:19-20; 1 Corinthians 11:23-25).

In Acts 20:6-7, we have a record of Paul and his company, who had arrived seven days earlier in Troas and tarried till "the first day of the week, when we were gathered to break bread, [and] Paul discoursed with them [with the disciples at Troas], intending to depart on the morrow" – implying a weekly practice of meeting together on the first day of the week to "break bread" or partake of the Lord's supper.

In 1 Corinthians 16:1-4, we have the apostle Paul giving directions to the saints in Corinth, as he had given to the churches in Galatia, for a collection for the needy saints in Jerusalem, saying: "Upon the first day of the week [literally, 'of every week'] let each one of you lay by him in store [perhaps more accurately, put into the treasury by itself, that is in a separate fund], as he may prosper, that no collections be made when I come" to take or send "your bounty unto Jerusalem" – the implication being that their contributions be made on every first day of the week before his arrival, because of the regularly coming together on that day for Christian worship. (See Macknight, Apostolical Epistles, and McGarvey and

ಇಸ್ರೇಲ್ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಯೆಹೋವನು ಮಾಡಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಉಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ (ಅನ್ಯಜನರು), ಮತ್ತು ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅಗತ್ಯವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುತ್ತದೆ - ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳ ಮೇಲೆ, ಹೀಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್ (ನೋಡಿ ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 2:11-22; ರೋಮನ್ಸರು 2:28-29; 9:6-8; ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 3:26-29; 6:16, ಈ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವು ಇದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ "ದೇವರ ಇಸ್ರೇಲ್" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ).

ಯೇಸುವೇ ಹೇಳಿದ್ದು, "ಈ [ಯಹೂದಿ] ಮಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಇತರ ಕುರಿಗಳು [ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ] ನನಗೆ ಇವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾನು ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಒಂದೇ ಹಿಂಡು ಆಗುವರು. ಯಹೂದಿ ಕುರಿಗಳು], [ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು" - ಅಥವಾ, ಪರ್ಯಾಯ ಓದುವಿಕೆ, "ಒಂದೇ ಹಿಂಡು, ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನು" ಜಾನ್ 10:21). ಅಲ್ಲದೆ, "ಮತ್ತು ನಾನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು [ಯಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರನ್ನು] ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ" (ಜಾನ್ 12:32).

ಮತ್ತು ಅವರ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಅವರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯೋಜಿಸಿದರು (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 28: 19-20; ಮಾರ್ಕ್ 16: 15-16 ಮತ್ತು ಲೂಕ್ 24: 46-47) - ಅದು "ಮೊದಲು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ [ಜನಾಂಗೀಯ]" (ರೋಮನ್ಸರು 1:16) - AD 34 ರಿಂದ ಮೊದಲಿನವರೆಗೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2), ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸುಮಾರು AD 41 ರಿಂದ ನಂತರದವರೆಗೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 10-11).

Pendleton, Thessalonians, Corinthians, Galatians, and Romans, with reference to 1 Corinthians 16:2 in particular.)

In Revelation 1:9, likely written about A.D. 96, the apostle John speaks of being "in the Spirit on the Lord's day" (*te kuriake hemera*) when having his first vision during exile on the isle of Patmos, understood by early Christians as referring to the first day of the week, also called "the eighth day" – the day following the Jewish sabbath, the seventh day. To them it was a day in memory of the resurrection of Christ, as "the Lord's supper" was a supper in memory of the death of Christ; and they assembled on "the Lord's day" to observe "the Lord's supper" – their "Lord" being Christ, and him alone.

That distinguished Christians

(a) from Jews religiously speaking, whose weekly worship assembly day was Saturday, their sabbath, on one hand,

(b) from pagans on the other hand, who in Egypt and Asia Minor had a similar phrase, *te sebste herma*, for the first day of the month, in honor of the Roman emperor, Caesar, whom they worshipped as divine, employing the Greek word *sebaste*, a symbol of *kuriake* used instead by Christians of Christ. (See Interpreter's Dictionary of the Bible, Vol. KQ, p.152).

Sebaste is the genitive of *sabastos*, from *sebas*, meaning reverential awe, and is a cognate of *sebazomai*, to worship, and *sebasma*, an object of worship. So, in the final analysis and in particular usage, the two words as applied to Christ and Caesar, respectively, were equivalents. And those who believed in Christ as Lord could not acknowledge Caesar as such, often resulting in the severest of persecution for Christians – which they were beginning to suffer in Asia Minor at the time of John's banishment to the isle of Patmos, where he wrote the Book of Revelation at the behest of Christ for the immediate edification and encouragement of the seven churches in the Roman province of Asia (in the western part of Asia Minor, now Turkey).

The following excerpts of quotations from decades of the second Christian century will demonstrate the use of "Lord's day" for the "first day of the week," the day Christ's resurrection from the dead, and being a weekly assembly day of early Christians – instead of being "the day of the Lord" (1 Corinthians 5:5; 2 Corinthians 1:14; 1 Thessalonians 5:2; 2 Peter 34:10), when the Lord Jesus Christ returns at the end of time on earth for the universal resurrection and judgment of mankind, as claimed by some in our day.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣ, ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆರೋಹಣದ ನಂತರ) ಮಾಂಸದ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ನಡುವಿನ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಅಸಂಗತತೆಯಾಗಿದೆ - ಹಳೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಂಸದ ಸುನ್ನತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾಂಸದ ಪ್ರಕಾರ ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಂಶಸ್ಥರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆ, ಇದು ಅನ್ಯಜನಾಂಗೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಡಿಕಾಲಾಗ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞೆಗಳು, ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ, ಯಹೂದಿ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರಲಿ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ಇದ್ದಂತೆ - ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಯ ನಡುವೆ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂಧಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ಕೆಲವು ಪುನರಾವರ್ತನೆ, ಆದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ಒತ್ತುಗಾಗಿ, ಗಮನಿಸಬಹುದು.)

ಬಿ. "ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು [ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ] ಜಾನ್ [ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್, ಯೇಸುವಿನ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವವರು] ರವರಿಗೆ ಇದ್ದರು: ಅಂದಿನಿಂದ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಸುವಾರ್ತೆ [ಮಾಂಸದ ಇಸ್ರೇಲ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ] ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅದರೊಳಗೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು (ಲೂಕ 16:16). ಅಂದರೆ, ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿರೋಧದ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕಂದರೆ, ಅವರು ಸಹ ಹೇಳಿದರು: "ನೀವು ವಕೀಲರಿಗೆ ಅಯ್ಯೋ! ನೀವು ಜ್ಞಾನದ

DIDACHE: " ... Come together each Lord's day of the Lord, eat bread, and give thanks "(14:1) – late first or early second century A.D.

NOTE: The Interpreter's Dictionary of the Bible, Vol. KQ, p. 152, states this, to us, curious wording "seems to mean 'meeting for worship on the Lord's Day – his special day.' In contrast to the sabbath." That interpretation is confirmed by the following considerations:

Although the expression "the Lord's day" in Revelation 1:9 is *he kuriake hemera*, it became common to omit the word day, leaving it to be understood from context, with the adjective "Lord's" actually coming to be used as a noun for "Sunday" or "first day of the week." which is the case in the above quotation from the Didache. "Thus in modern Greek the word for Sunday or the first day of the week is *kuriake*. This usage was well established at an early date, for the Christian Latin word for Sunday was *dominica*, the exact translation of the Greek, 'Lord's.' The word for Sunday in modern Romance languages is derived from this usage – *dominica* (Italian), *domingo* (Spanish), and *dimanche* (French)." (Everett Ferguson, *Early Christians Speak*, p.71.)

IGNATIUS: " ... no longer observing the Sabbath but living according to the Lord's day, in which also our life arose through him ..." (Magnesians 9) – 110 A.D.

BARNABAS: "Wherefore we [Christians] keep the eighth day with joy, on which Jesus arose from the dead and when he appeared ascended into heaven" (15:8f) – about 130 A.D.

NOTE: If the 40 days of Acts 1:3 were exclusive of resurrection and ascension days, which is possible, then his ascension was also on the same day of the week as his resurrection – "eighth" (= "first"), as indicated in the quotation from Barnabas.

3. Christians and the Sabbath after Pentecost (Acts through the Epistles).

While Christians observed the first day of the week as their regular assembly day for their own distinctive worship, Jewish Christians usually still lived as Jews as a matter of custom and culture in whatever respects {it} did not conflict with Christian principles. Also, the apostle Paul; conformed in such respects to the customs or culture of whatever people he might be among – whether

- Jews or Jewish proselytes, who lived according to the law of Moses, that he might gain them for Christ;
- non-Jewish, who were without that law (though not being without law himself to Christ), that he might gain them also for Christ

ಕೀಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ: ಮತ್ತು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರನ್ನು ನೀವು ತಡೆದಿದ್ದೀರಿ" (ಲೂಕ 11:52); ಅಲ್ಲದೆ, "ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಯ್ಯೋ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಫರಿಸಾಯರೇ, ಕಪಟಿಗಳು! ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಮನುಷ್ಯರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದೀರಿ: ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ" (ಮತ್ತಾಯ 23:13).

ಸಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆ "ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು" ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತಾ ಹಂತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿತ್ತು, ಮೊದಲು ಜಾನ್ ಮತ್ತು ನಂತರ ಜೀಸಸ್ "ಕೈಯಲ್ಲಿ" (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 3:1-2; 4:1) ಬೋಧಿಸಿದರು - ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಬನ್ನಿ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಫರಿಸಾಯರಿಗೆ ಯೇಸು, "ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದೆ" (ಲೂಕ 17:21), ಅಥವಾ "ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಆವೃತ್ತಿ, ಅಥವಾ "ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ," ನ್ಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೈಬಲ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ - ಬಹುಶಃ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅದರ ರಾಜನಾಗಲು, ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಈಗಾಗಲೇ "ಪ್ರವೇಶಿಸುವ" ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ "ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ" (ಮತ್ತಾಯ 6:10) ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಕಲಿಸಿದನು, ಏಕೆಂದರೆ ಭರವಸೆಯಂತೆ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಂತರ, ತನ್ನ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಆರು ದಿನಗಳ ಮೊದಲು, ಯೇಸು ಎರಡು ಮಹತ್ವದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು:

- (1) ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನಿಗೆ, ಅವನು ಅವನನ್ನು "ಜೀವಂತ ದೇವರ ಮಗನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರ, "... ಈ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ [ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಪೀಟರ್ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ] ನಾನು ನನ್ನ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ... ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದ ಕೀಲಿಗಳು" (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 16:16-19).

(c) those he called "weak," that he might likewise gain them (1 Corinthians 9:19-23).

For example, Paul observed the Mosaic law in regard to Nazirite vows, found in Numbers 6:1-21 (see Acts 18:8; 21:17-26). He circumcised Timothy, a half Jew, to make him acceptable in Jewish as well as Gentile society (Acts 16:1-3). But he refused to circumcise Titus, a non-Jew, in order not to compromise the gospel when a Jewish faction was attempting to bind circumcision on Gentile converts (Galatians 2:1-5; cf. Acts 15:1-31). Yet he did not teach Jewish Christians not to circumcise their children as a matter of custom (Acts 21:17-26, as already cited) – but did teach that "in Christ Jesus neither circumcision availeth anything, nor un-circumcision; but faith [in Christ] working through love" (Galatians 5:6) – which principle he applied broadly, saying, "Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of feast days or a new moon or a sabbath day" (Colossians 2:16), because such were not binding on Christians, as previously discussed more fully.

The gospel was preached first to the Jews, and then to the Gentiles (Romans 1:16). And to Jews it was first preached in Jerusalem, not only in the temple, by the apostles, but also in the synagogues of the city by others. A notable example of the latter was that by Stephen in the synagogue "of the Libertines, and of the Cyretians, and of the Alexandrians, and of them of Cilicia and Asia" (a synagogue of Jews outside of Palestine), who disputed with him but could not "withstand the wisdom and the Spirit by which he spake." Yet they succeeded in bringing him into the "council" (Sanhedrin), and getting him stoned to death as the first Christian martyr. It is probable that Saul of Tarsus, who later converted and became the apostle Paul, was of that synagogue, for he was of Cilicia and held the garments of those who did the stoning. (See Acts 6:8 - 8:1; 22:3-21).

After Paul became an apostle to the Gentiles, when in a city where there was a Jewish synagogue, he would go to it first (for it was God's will that all Jews as well as all Gentiles have opportunity to hear and obey the gospel of Christ and thus become Christians, and Gentiles would usually initially be reached through God-fearers attending Jewish synagogue services) – as in Antioch in Pisidia (Acts 13:13-51), in Iconium (14:1-7), in Thessalonica (17:1-9), in Berea (17:10-14), in Corinth (18:1-17), in Ephesus, where he left his helpers, Aquilla and Priscilla, until his return (Acts 18:18-19:20). In some instances, Christians continued attending synagogue services as long as allowed to do so, but likely assembling in some member's home for their own Lord's day services (cf. Acts 18:7; Romans 16:5; 1 Corinthians 16:9 and Philemon 1-2), or some other welcome place, as the school of Tyrannus in Ephesus, where there was daily access (Acts 19:9-10).

(2) ನಂತರ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ, "ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ರಾಜ್ಯವು ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೂ ಸಾವಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ [ಆದರೆ ಜುದಾಸ್ ಇಸ್ಯರಿಯೋಟ್ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ]" (ಮಾರ್ಕ್ 9:1; cf. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 16 :28) - ಇದು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು, ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತು ಅವನ ಆರೋಹಣದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1: 1-9 ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 2), ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಸೂಚನೆ: (1) "ದೇವರ ರಾಜ್ಯ" ಅಥವಾ "ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯ" ಎಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತನಾಡುವ "ರಾಜ್ಯ" ವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 16"28; ಲೂಕ 1:31-32; 22 ನೋಡಿ: 29-30; 23:42; ಜಾನ್ 18:36-37; ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 1:13; 2 ಪೀಟರ್ 2:11 ಮತ್ತು ರೆವೆಲೆಶನ್ 1:9), ಮತ್ತು ಇದನ್ನು "ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯ" ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 5:5; cf. ಪ್ರಕಟನೆ 11:15) - ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ "ದೇವರ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ [ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ]" (ಮಾರ್ಕ್ 16:19; ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:33; ರೋಮನ್ನರು 8:34; ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 3:1; ಹೀಬ್ರೂ 10:12); 1 ಪೀಟರ್ 3:22 ಮತ್ತು ರೆವೆಲೆಶನ್ 3:21).

(3) ಮೇಲಾಗಿ, "ಚರ್ಚ್" ಮತ್ತು "ರಾಜ್ಯ" ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸತತ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 6:18 ಮತ್ತು 19), ಪರಸ್ಪರ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಸದಸ್ಯರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 1:13 ರಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್‌ನ "ಸಂತರು" (ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜನರ "ದೇಹ" ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ "ಚರ್ಚ್" (1:1, 24) ಅನ್ನು "[ದೇವರಿಂದ] ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆ ... ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ." ಮತ್ತು "ಏಷ್ಯಾದ ಏಳು ಚರ್ಚುಗಳಿಗೆ"

So, according to principles involved in what has been noted, if a Jewish Christian as an individual wished not only to observe the first day of the week as the "Lord's day," which was not necessarily a rest day as the sabbath had been under Moses, and in that sense "every day" could be "esteemed alike," but also felt constrained to continue observing the "seventh day as a day of rest and worship, he must not be forbidden to do so, yet he must not attempt to bind its observance on others – with the same thing true in reverse in regard to meats, which Gentile Christians could eat without reservations of conscience, that the Jewish Christians might still have scruples against though he need not have (Romans 14:1-23) – which principle, however, applies only to matters optional – only to what is permissible, but neither commanded nor forbidden.

On the other hand, if Gentile Christians were allowing themselves to be brought into bondage to (that is, bound to observe) that from which Christ had liberated even the Jews (including the "sabbath day" observance, Colossians 2:16), that was reason for the apostle Paul to be concerned about their salvation – a very insignificant faith (see Galatians 4:8-10; 5:1-8, also exegeted much earlier). The bottom line: "FOR FREEDOM DID CHRIST SET US FREE [in regard to such]: STAND FAST THEREFORE, AND BE NOT ENTANGLED AGAIN IN A YOKE OF BONDAGE" (Galatians 5:1).

Hence, although Christians ought to have private devotions daily, and may assemble for worship and edification at any time or at various times, or even daily for extended periods, as is possible and may seem expedient, only the first day of the week is featured for them in the New Testament scriptures as a day of regular and general assembly, observed as the "Lord's day," when the "Lord's supper" is a special and added feature of their worship.

Adapted from God's Sabbath, Searching the Scriptures.
Cecil N. Wright

The Lord's Day The First Day of the Week

.... "The Lord's Day or the First Day of the Week" is the theme that has been announced for discussion on this occasion. Since the Sabbath day has ceased by divine authority when the Old Covenant was taken out of the way, since a special day of worship under the law of Moses has ceased, and since we live under the new covenant, better established on better promises, the question arises: "Is there a special day of worship designated in the New Covenant for Christian worship?" It is not the Christian Sabbath. There is no Scripture in the New Covenant that teaches that the Sabbath day has been set apart as a special day of worship for Christians; neither is there any Scripture that teaches that the special day set apart for Christians to

(1:4) ರೆವೆಲೆಶನ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಅಪೊಸ್ತಲ ಜಾನ್, ತನ್ನನ್ನು "ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪಾಲೊಳ್ಳುವವನು" ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲೇಶ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆ" (v. 9).

ಡಿ. ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂದದಲ್ಲಿ, "ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು" ದೇವರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ನಡುವಿನ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು (ಇದು ದೇವರಿಗೆ "ರಾಜ್ಯ", ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 19: 6 ಅವರಲ್ಲಿ ಡೇವಿಡ್ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಆದರ್ಶ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು, ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜನರು, ಮತ್ತು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು), ಇದರಲ್ಲಿ ಮೋಶೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ, ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಮೇಲಿನ ಮತ್ತು ಇತರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪಠ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ "ದೇವರ ರಾಜ್ಯ" ಅಥವಾ "ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯ", ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ (ಹೀಬ್ರೂ 8:6; 9:15; 12: 24), ಮತ್ತು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ದೇವರಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಜನರನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾಂಸಿಕ ಪೂರ್ವಜ ಡೇವಿಡ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಲಾಯಿತು, "ಅವನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುವನು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನು; ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡುವನು; ಮತ್ತು ಅವನು ಯಾಕೋಬನ [ಇಸ್ರೇಲ್] ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಆಳುವನು; ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ" (ಲೂಕ 1:32-33). (ಯೆಶಾಯ 9:6-7 ರ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ).

ಇ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು "ಮಾಂಸದ ನಂತರ ಇಸ್ರೇಲ್" (cf. 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 10:18) ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್ (cf. ರೋಮನ್ನರು 2:17-29; 4:1-12). ಮತ್ತು ಇದು "ಇಸ್ರೇಲ್ ಮನೆ ಮತ್ತು ಯೆಹೂದ ಮನೆ" (ಇಬ್ರಿಯ 8:8-12) ನೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಜನರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ

worship should be called the Christian Sabbath. The Lord's day, or the first day of the week, is never called by divine authority the Sabbath day or the Christian Sabbath. The special day set apart and known as the Lord's day is not a substitute for the Sabbath day under the law. The New Covenant is not in the true sense a substitute for the old covenant; the Old Covenant served its purpose and Christ took it out of the way. He then gave a **New Covenant with new promises, new purposes, new requirements, and a new day for worship.** It should be kept clear in mind that the Lord's day or the first day of the week does not take the place of anything or any day under the law of Moses. [emphasis added]

The Lord's day, or the first day of the week, is not a day of rest.' The Sabbath was a day of rest for the Children of Israel, but the Lord's day is in no sense a day of rest as was the Jewish Sabbath. Under the Old Covenant the Sabbath day was designated as a day of rest for man and beast; it was a memorial day of the deliverance from Egyptian bondage and Egyptian taskmasters; it was a sign between Jehovah and the Children of Israel that God through his goodness had delivered the children of Israel from the ceaseless toil to which they were subjected while in Egypt. They were to rest and tell their children that they had this rest day because of the goodness of God in delivering them from the bondage in Egypt. Under the New Covenant the Lord's day has a higher and a holier purpose than that of merely giving physical rest to man and beast. We let this point rest at this time, as it will be brought up further on in this speech. All of the babbling and prattling that you hear about changing the Sabbath day to the first day of the week is out of place and serves only to confuse the minds of people and prejudice them against the truth.

NEW THINGS IN THE NEW COVENANT

The New Covenant is true to its name; it is truly new in all of its parts. We have but to notice a few of the new things that are included in the new covenant. The teachings of Jesus while in the flesh was designated as "new teaching." (Mark 1:27.) Christ did not reiterate any of the law of Moses to impose it upon people; throughout the Sermon on the Mount he brings into contrast his teachings with the traditions and interpretations of the rabbis; he fulfilled the law and then gave something new in its stead. "He taught them as one having authority, and not as their scribes." (Matthew 7:29.) There never had been such teachings as Jesus gave: there never has been any new teaching that is comparable to the teaching of the Lord Jesus Christ. He came to reveal the Father's will, the will of the Father as expressed in the new covenant. Again we have "a new commandment" (John 13:34), which expresses a higher degree of love among the Lord's people than had ever been taught before. Christians are new creatures in Christ. (2 Corinthians 5:17.) Old things have passed away, and all

ಇಸ್ರೇಲಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು (1) ಯಹೂದಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆಯ ಮಧ್ಯದ ಗೋಡೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ "ಶಿಲುಬೆಯ ಮೂಲಕ" ಮುರಿದುಹೋದ ನಂತರ, "ತನ್ನಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು" (ಯಹೂದಿ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಜನರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಂಸ, ಆದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ರಚಿಸುವುದು), ಮತ್ತು (2) ಅದನ್ನು [ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು, ಇಸ್ರೇಲಿಯನ್ನು ಅನ್ಯಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು] ಶಿಲುಬೆಗೆ (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 2:11-22; ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 2:8-15 ನೋಡಿ).

f. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತನ್ನ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಆರು ದಿನಗಳ ಮೊದಲು, ಯೇಸು ತನ್ನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೂ ಸಾವಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ." (ಮಾರ್ಕ್ 9). :1; cf. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 16:28) - ಇದು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆ, ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆರೋಹಣದ ನಂತರ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1:1-9, ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 2 ನೋಡಿ). ಅದು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲಿನ ಘೋಷಣೆಯ ಸರಿಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಮತ್ತು ಅವನು ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದ ಕೀಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" (ಮತ್ತಾಯ 16:19), ಪೀಟರ್ ಅವನನ್ನು "ಕ್ರಿಸ್ತ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಜೀವಂತ ದೇವರ ಮಗ." ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, "ಈ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ [ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪೀಟರ್ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ] ನಾನು ನನ್ನ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೇನೆ" (vs. 16-18) ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು.

ಜಿ. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಮಾರ್ಕ್ 9:1 ಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಲ್ಲಿ, "ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು" ನೋಡುವವರೆಗೂ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು, ಲೂಕ್ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1: 1-9 ರ ನಡುವೆ "ಅವನ ಉತ್ಸಾಹ" [ಅವನ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಮರಣ, ನಂತರ ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನ] ಮತ್ತು "[ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವನ ಆರೋಹಣ] ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು," ಅವನು ತನ್ನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ "ಜೆರುಸಲೇಮಿನಿಂದ ಹೊರಡಬಾರದು, ಆದರೆ ತಂದೆಯ [ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ವಾಗ್ದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವರ ಸಾಂತ್ವನಕಾರ, ಅಥವಾ ಸಹಾಯಕ, ಅವರು

things become new. The church is composed of converts from all nations; Jews and Gentiles were converted by the gospel and constituted into "one new man." (Ephesians 2:15.) Again, we read of "a new and living way." (Hebrews 10:20.) Young Christians are called "new babes in Christ." (1 Peter. 2:2.) We have a "new Passover." (1 Corinthians 5:7.) We offer up "new sacrifices" (1 Peter 2:5) and give "new praise offerings" unto God (Hebrews 13:15). The prophet Isaiah said that God's people should be given "a new name." (Isaiah 62:2.) This prophecy was fulfilled when the disciples were called "Christians first at Antioch." (Acts 11:26.) Moreover, in the New Covenant we have a "new day of worship" (1 Corinthians 16:1-2; Revelation 1:10), which is the first day of the week or the Lord's day. It will be seen that everything in the New Covenant is new.

THE LORD'S THINGS

In the New Covenant there are so many things which are designated as belonging to the Lord --- "the Lord's things." A recitation of a few of these things will, help us to appreciate the "Lord's day." We have mentioned in the New Testament "the Lord's body" (1 Corinthians 11:27-29), "the Lord's death" (1 Corinthians 11:26), "the Lord's table" (1 Corinthians 10:21), "the Lord's Supper" (1 Corinthians 11:20), "the Lord's disciples" (Acts 9:1), "the Lord's blood" (1 Corinthians 11:27), "the Lord's house" (1 Timothy 3:15), and "the Lord's day." (Revelation 1:10.) Other things could be mentioned as belonging to the Lord, but these are enough to show that when we speak of "the Lord's day" that we are putting it in the class of many, many other important things that belong to the Lord under the new covenant. In fact, the New Covenant came through the Lord Jesus Christ; he is the mediator of a better covenant. Moses was the mediator of the old covenant, but Christ is the mediator of the new covenant. The Old Covenant was sealed and sanctified by the blood of animals, but the New Covenant is sealed and sanctified by the blood of the Lord Jesus Christ. It is the Lord's covenant, his last will and testament to man. It would be strange if a new day of worship was designated in the New Covenant and it not be called "the Lord's day." We know that "day" is used in different senses in the Bible, but the first day of the week has been designated as the Lord's day and was recognized as the day of worship by the early Christians. In fact, since Pentecost the first day of the week has been used, the special day of worship under the new covenant.

THE FIRST DAY OF THE WEEK

"The first day of the week" has been called by the Holy Spirit "the Lord's day." "I was in the Spirit on the Lord's day." (Revelation 1:10) Here we have John stating that he was "in the Spirit" on a special day, "the Lord's day." There are many reasons for designating this day as "the Lord's day." First, the Lord was raised from the dead on "the first

ಅವರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದ ನಂತರ (ಜಾನ್ 14:16-17 ನೋಡಿ), ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ: ಜಾನ್ [ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್] ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀರಿನಿಂದ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ನೀವು ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದುವಿರಿ. ... [ಮತ್ತು] ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ.

ನೆನಪಿಡುವ ಅಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

- (1) ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಪೊಸ್ತಲರು (ಜುದಾಸ್ ಇಸ್ಕರಿಯೋಟ್ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ರಾಜ್ಯವು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ;
- (2) ಅದು ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ;
- (3) ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆರೋಹಣವಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ "ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ" ಪಡೆದಾಗ ಅವರು ಸ್ವತಃ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಐಟಂ (3) ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಐಟಂಗಳು (1) ಮತ್ತು (2) ಅವುಗಳ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು.

ಗಂ. ಅಂತೆಯೇ, ಕಾಯಿದೆಗಳು 2 ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ದಿನವು ಬಂದಾಗ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆರೋಹಣವಾದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿರುವಾಗ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಾಟಕೀಯ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು:

- (1) "... ಏಕಾಏಕಿ ಬೀಸುವ ಬಲವಾದ ಗಾಳಿಯ ಶಬ್ದವು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿತು," ಅಪೊಸ್ತಲರು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿತು.
- (2) "ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಬೇರ್ಪಡುವ ನಾಲಿಗೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು; ಮತ್ತು ... ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವು."
- (3) "ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಅವರಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

day of the week." (Matthew 28:1; Mark 16:2; Luke 24:1 and John 20:19) Here all four of the writers of the gospel tell us that Jesus was raised from the dead on the first day of the week. This is one reason for designating the first day of the week as the Lord's day. After his resurrection, he remained on earth for about forty days. (Acts 1:3) During these forty days he made a number of appearances; we have a record of about thirteen appearances that Jesus made after his resurrection and before his ascension. Every appearance where the time is mentioned it was on the first day of the week. There are some appearances where the time, is not mentioned, but when the time is mentioned, it is designated as being on the first day of the week. He made his ascension to the Father and then sent the Holy Spirit, according to promise, to the apostles on Pentecost, which was the first day of the week. (Leviticus 23:11, 15-21.) The church was organized on Pentecost, and the first gospel sermon in its fullness was preached by Peter on this Pentecost. Hence, since Pentecost was the first day of the week, the first day of the week becomes the birth day of the church of the Lord. The early disciples met on the first day of the week to eat the Lord's Supper. "And upon the first day of the week, when we were gathered together to break bread, Paul discoursed with them, intending to depart on the morrow; and prolonged his speech until midnight." (Acts 20:7) Moreover, the early disciples were commanded to make a special contribution on the first day of the week. "Now concerning the collection for the saints, as I gave order to the churches of Galatia, so also do ye. Upon the first day of the week let each one of you lay by him in store, as he may prosper, that no collections be made when I come." (1 Corinthians 16:1-2.) Here Paul gives instruction to the church at Corinth to do as he had commanded the churches in Galatia; they were to make this contribution on the first day of the week. This was to be done so that there would be no delay in collecting the contribution when Paul arrived. It shows that the early Christians were meeting on the first day of the week. "And let us consider one another to provoke unto love and good works; not forsaking our own assembling together, as the custom of some is, but exhorting one another; and so much the more, as ye see the day drawing nigh." (Hebrews 10:24-25.) These are some of the reasons that may be assigned for calling the first day of the week the Lord's day.

In Psalm 2:7 we have the following: "Thou art my son; this day have I begotten thee." Note carefully "this day" as mentioned here. In Acts 13:32-33 we learn that this was fulfilled in the resurrection of Christ. "And we bring you good tidings of the promise made unto the fathers, that God hath fulfilled the same unto our children, in that he raised up Jesus; as also it is written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee." Hence, Jesus was acknowledged as the begotten Son of God by his resurrection from the dead on the first day of the week. The prophecy of Joel (Joel 2:28; Acts 2:1-4, 16, 17) was

[ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ] ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು."

i. ಮತ್ತು "ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದ ಕೀಲಿಗಳನ್ನು" ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನು ಆ ಆರಂಭದ ದಿನದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಜೆರುಸಲೇಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದನು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೊದಲ ಶ್ರಮವು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನ "ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಆತ್ಮಗಳು" ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ದಿನದಿಂದ "ಕರ್ತನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:27, ನ್ಯೂ ಕಿಂಗ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಆವೃತ್ತಿ). ಆದ್ದರಿಂದ, ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ದಿನದಂದು "ಚರ್ಚೆ" ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು; "ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯ" ಬಂದಿತು. ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:22-40 ರ ಪೀಟರ್‌ನ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಜ. ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನು ಕ್ರಿಸ್ತನು "ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" (ಸತ್ತಿಂದ) ಮತ್ತು ಬಲಕ್ಕೆ ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು; ಅವರು ಆ ದಿನ ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ ಅದ್ಭುತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವನು "ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಾದಪೀಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ದೇವರ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ - ಜೀಸಸ್ "ಲಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:22-36).

ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೊನೆಯ ಶತ್ರು ಮರಣವಾಗಿದೆ [ಸತ್ತವರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ (ಪ್ರಕಟನೆ 20:13-20) ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಸಂತರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷಯ ಮತ್ತು ಅಮರವಾದವುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 15:50-57)]. ... ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನವಾದಾಗ, ಮಗನು ತನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಧೀನಪಡಿಸಿದವನಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗುವನು, ದೇವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ" - ತಂದೆಯು ಮಗನನ್ನು ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. - "ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ... ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ" (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 28:18) - "ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು

fulfilled on Pentecost which is the first day of the week. Christ was crowned king on his throne on that day. (Zechariah 6:13; Acts 2:29-36.) The new law went into effect as the word of the Lord went forth from Jerusalem on that day. (Isaiah 2:3; Luke 24:47, 49 and Acts 2.) All of these events show that God honored the first day of the week as the day for the accomplishment of so many great things. No one should be astonished that the first day of the week has been called "the Lord's day." Peter said that "Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who according to his great mercy begat us again unto a living hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead." (1 Peter 1:3.) What does this mean? It simply means that by the resurrection of Jesus Christ that the apostles were begotten again unto a living hope by the resurrection of Christ; that is, his resurrection completed the act of their regeneration. They had gone back to their former calling after the crucifixion of Christ, but now they are revived in hope that their crucified Lord is now the risen Redeemer of man. It is interesting to note the important place that the resurrection has in the early preaching of the apostles; in fact, Peter never mentions the crucifixion of Jesus without mentioning his resurrection. Attention is called here to Psalm 118:22-24. "The stone which the builders rejected is become the head of the corner. This is Jehovah's doing; it is marvelous in our eyes. This is the day which Jehovah hath made; we will rejoice and be glad in it." What day? It is the resurrection day, the most important day in the plan of human redemption. There are those who celebrate his birthday without any divine authority. God has designated the first day of the week, the resurrection day of our Lord, as the special day of worship for his people under the new covenant. Hence, we have many reasons for calling the first day of the week the Lord's day.

WHAT ADVENTISTS TEACH

Adventists first met on the first day of the week. Joseph Bates visited some relatives who were members of the Seventh-Day Baptist Church. He learned some arguments from them for meeting on the Sabbath day; he brought these arguments back and introduced them to the Advent Church. Mrs. White contended against meeting on the Sabbath day until she was unable to answer the arguments which Joseph Bates produced. She then had a vision in which she saw that the Sabbath day was retained and was binding on Christians today. The Seventh-Day Advent Church was then founded in 1845. If keeping the first day of the week is a "mark of the beast," then the Advent Church had the mark of the beast; Mrs. Ellen G. White had the mark of the beast. We have a record in "Life Sketches of Ellen G. White" of the vision that Mrs. White had. "Elder Bates was resting upon Saturday, the seventh day of the week, and he urged it upon our attention as the true Sabbath. I did not feel its importance, and thought that he erred in dwelling upon the fourth commandment more than upon the other nine. But

ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ" (1 ಪೀಟರ್ 3:22).

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ "ದೇವರ ಮತ್ತು ಕುರಿಮರಿ [ಕ್ರಿಸ್ತ] ಸಿಂಹಾಸನವು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ [ಅಂದರೆ, 'ಪವಿತ್ರ ನಗರ, ಹೊಸ ಜೆರುಸಲೆಮ್, ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದು' 'ಹೊಸ ಭೂಮಿ']: ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವಕರು ಆತನನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು; ... ಮತ್ತು ಅವರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಳುವರು" (ಪ್ರಕಟನೆ 22: 3-5) - ಅವರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಂತೆ ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡಿ 3:21; cf 2 ತಿಮೋತಿ 2:12). ಅವನು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ (ಪ್ರಕಟನೆ 3:21), ಅವನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ದೈವಿಕ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವ ನಿಯೋಜಿತ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಆಗಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ - ಆ ನಿಯೋಜನೆಯು ಆಗಲೇ ಇದೆ. ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೆ. ಪಂಚಾಶತ್ತಮದ ಕುರಿತಾದ ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನು ದಾವೀದನಿಂದ ಕೀರ್ತನೆ 16: 8-10 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದನು: "ಸಹೋದರರೇ, ಪಿತ್ಯಪಿತ್ಯವಾದ ದಾವೀದನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವನು ಸತ್ತನು ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಮಾಧಿಯು ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿ [ಹಾಗೆಯೇ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ರಾಜ] ಮತ್ತು ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಫಲದಿಂದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ; ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಕುರಿತು ಈ ಮಾತನ್ನು ಮುಂತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಅವನು ['ಅವನ ಆತ್ಮ,' v. 27] ಹೇಡಸ್‌ಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅವನ ಮಾಂಸವು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ [ಪೀಟರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು. ಅಪೊಸ್ತಲರು] ಸಾಕ್ಷಿಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಉದಾತ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಇದನ್ನು ಸುರಿದಿದ್ದಾನೆ, ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:

the Lord gave me a view of the heavenly sanctuary. The temple of God was opened in heaven, and I was shown the ark of God covered with the mercy seat. Two angels stood one at either end of the ark with their wings spread over the mercy seat, and their faces turned toward it. This, my accompanying angel informed me, represented all the heavenly host looking with reverential awe toward the law of God, which had been written by the finger of God. Jesus raised the cover of the ark, and I beheld the tables of stone on which the Ten Commandments were written. I was amazed as I saw the fourth commandment in the very center of the ten precepts with a soft halo of light encircling it. Said the angel, 'It is the only one of the ten which defines the living God who created the heavens and the earth and all things that are therein.'" (Pages 95 and 96.) Now such foolishness as is revealed in the visions of Mrs. White become the authority for the Seventh-Day Adventists worshipping on the Sabbath Day. She saw the two tables of stone upon which was written the Ten Commandments, she claims, and then she saw a halo around the fourth commandment which contains the Sabbath day, which placed this commandment above all of the others. She puts the fourth commandment which was given to the Jewish people above the commandment that thou shalt have no other God before me. To the Seventh-Day Adventists the Sabbath day is the only thing that differentiates the Adventist from all other denominations. There are six kinds of Adventists, and the Seventh-Day Adventist, founded by Mrs. White, are lacking in a representative who has the courage to defend her as a prophet of God; they claim that she was inspired of God, and she claims that she was inspired of God, but their cause is crying for a defender and not a one of them is willing to come to her defense. Why? Because they cannot defend her.

DID POPE OF ROME CHANGE THE SABBATH?

This claim that the pope of Rome changed the Sabbath day to the first day of the week was first made by Mrs. Ellen G. White. Mrs. White says, "In the ark was the golden pot of manna, Aaron's rod that budded, and the tables of stone, which folded together like a book. Jesus opened them, and I saw the Ten Commandments written on them with the finger of God. On one table were four and on the other six. The four on the first table shone brighter than the other six. But the fourth, the Sabbath commandment, shone above them all; for the Sabbath was set apart to be kept in honor of God's holy name. The holy Sabbath looked glorious-a halo of glory was all around it. I saw that the Sabbath commandment was not nailed to the cross. If it was, the other nine commandments were; and we are at liberty to break them all as well as to break the fourth. I saw that God had not changed the Sabbath, for he never changes. But the pope had changed it from the seventh day to the first day of the week; for he was to change times and laws." ("Early

ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇವರು ಯೇಸುವನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ "ಇಟ್ಟು" ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬಲಗೈಗೆ ಉಸಿರಳಿದನು, ಮೇಲಿನಂತೆ ದಾವೀದನಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೇರಿ ತಾಯಿಗೆ- ಅವನ ಮಾಂಸದ ದೇಹದಿಂದ ಇರಬೇಕು (ಲೂಕ 1:16-33).

ಡೇವಿಡ್ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಧಿಕಾರವು "ಸಿಂಹಾಸನ" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: "ಈಗ ಜೆಸೈಯ ಮಗನಾದ ದಾವೀದನು ಇಸ್ರಾಯೇಲನ್ನು ಆಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಇಸ್ರಾಯೇಲನ್ನು ಆಳಿದ ಸಮಯವು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು; ಅವನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತಮೂರು ವರ್ಷ ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಆಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಉತ್ತಮ ವಯಸ್ಸಾದವರಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ವಯಸ್ಸು, ...ಮತ್ತು ಅವನ ಮಗನಾದ ಸೊಲೊಮೋನನು ಅವನ ಬದಲಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದನು" (1 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 29:26-28). ಅಲ್ಲದೆ: "ನಂತರ ಸೊಲೊಮೋನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಡೇವಿಡ್ ಬದಲಿಗೆ ರಾಜನಾಗಿ ಯೆಹೋವನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು" (v. 33) - ಮತ್ತು ಸೊಲೊಮೋನನು ಜೆರುಸಲೇಮ್ನಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದನು.

ಸೊಲೊಮೋನನ ಸಿಂಹಾಸನವು ಯೆಹೋವನ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿತ್ತು, ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಡೇವಿಡ್ ಬದಲಿಗೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು; ಆದ್ದರಿಂದ, ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನವು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿತ್ತು, ಅವನು ಮೊದಲು ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಜೆರುಸಲೇಮ್ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಿಂಹಾಸನವು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ, ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ - ಅಲ್ಲಿ "ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ", ವರ್ಜಿನ್ ಮೇರಿಗೆ (ಲೂಕ 1:33) ಭರವಸೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಅದರ ಐಹಿಕ ಹಂತವು ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. .

ಎಲ್. ಸೊಲೊಮೋನನು ದಾವೀದನ ಮಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು, ಅನೇಕ

Writings of Ellen G. White," page 33.) Again on page 65 of the same book Mrs. White says, "The pope has changed the day of rest from the seventh to the first day." In different visions Mrs. White claimed that the pope changed the Sabbath day to the first day of the week. Let us examine her charge and see how much truth there is in it. Remember that the Lord showed her in a vision that the pope had changed the Sabbath to the first day of the week. Why did the Lord have to reveal to Mrs. White in a vision that the pope changed the Sabbath from the seventh day to the first day of the week if they can prove it has been changed by the New Testament? Why do not Seventh-Day Adventists not attempt to prove by the New Testament that the Sabbath day has been changed to the first day of the week? Seventh-Day Adventists admit that the Catholic Church was not founded until the fourth century; they admit that the Catholic Church was not fully developed until about A.D. 304. Christians were meeting on the first day of the week for three centuries before even Adventists claim that the Sabbath was changed to the first day of the week. How can they give any reason for Christians meeting on the first day of the week so long? They even now claim that they can give some evidence that the Catholic pope did make the change. They cannot tell us which pope made the change; they know there is no sacred or profane history that records the fact that the pope made a change. Even if the Catholics should make such a claim, how could the claim be proved? There is no evidence that the pope made any such change, and when Seventh-Day Adventists make the charge they do so without any evidence. They can only point to Mrs. White's vision that the pope made the change. Constantine was emperor of Rome, but he was not a pope; he was emperor from A.D. 306-337. He had laws passed regulating conduct on the first day of the week, but there is no law or edict in Roman history where he changed the Sabbath day to the first day of the week. It is one thing to make laws regulating the conduct of citizens on the first day of the week, and another thing to appoint the first day of the week as a day of worship. Again, they claim that the Council of Laodicea, which met A.D. 363, confirmed the first day of the week as the Lord's day. It should be remembered that the first day of the week was already observed from the earliest days of the church of our Lord down to that time by all Christians.

The speaker knew that from this platform it had been preached that the pope of the Catholic Church changed the Sabbath day from the seventh to the first day of the week; hence, he called on the highest authority in the Catholic Church in Nashville, Tennessee, to give the teachings of the Catholic Church on this matter. He asked this question: "Do Catholics teach that the pope of Rome changed the seventh day Sabbath to the first day of the week?" The answer came with an emphatic "No"! "They do not make such a claim; they never have made such a claim." The priest was then

ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮಾಂಸದ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇದ್ದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೊನೆಯ ನಿವಾಸಿ ಯೆಹೋಯಾಚಿನ್ (2 ರಾಜರು 24:8) - ಜಿಕೊನಿಯಾ (1 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 3:16), ಮತ್ತು ಕೊನಿಯಾ (ಜೆರೆಮಿಯಾ 22:24) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಅವರು ಸುಮಾರು ರಾಜ ನೆಬುಕಡ್ನಿಜರ್‌ನಿಂದ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸೆರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. 597 BC, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಮಾರು 37 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಿಧನರಾದರು. ನೆಬುಕಡ್ನಿಜರ್ ಅವನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಿಡೆಕೀಯನಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಮಗನಲ್ಲ, ಅವನು ನಂತರ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದನು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟನು (2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 36:10-21). ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಯೆರೆಮೀಯನಿಗೆ, ದೇವರು ಕೊನಿಯಾನ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: "ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು, ಅವನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದದ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದು ಬರೆಯಿರಿ; ಅವನ ಸಂತತಿಯ ಮನುಷ್ಯನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಯೆಹೂದವನ್ನು ಆಳುವನು" (ಜೆರೆಮಿಯಾ 22:30).

ಯಾವುದೇ ಏಳಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಶೆಲ್ವಿಯೆಲ್ ಎಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು, ಅವನು ಯೇಸುವಿನ ಪೂರ್ವಜರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು (ಮತ್ತಾಯ 1:12-16); ಆದರೆ "ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಯೆಹೂದವನ್ನು ಆಳುವ" ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವನ ನಂತರ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದನಾದರೂ, ಅವನು ಯೆಹೂದದಲ್ಲಿ ಆಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಳಿದನು ಮತ್ತು ಇಂದು ಅನೇಕರು ಕಲಿಸಿದಂತೆ ಜುದಾ ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಆಳುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೀ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು "ಮೆಲ್ಕಿಸೆಡೆಕ್ ಕ್ರಮದ ನಂತರ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಹಾಯಾಜಕ" (ಹೀಬ್ರೂ 6:20) ಆಗಿರುವುದರಿಂದ (ಇಬ್ರಿಯ 6:20), ಮೊದಲೇ ಕಲಿತಂತೆ (ಮೇಲಿನ ಪುಟ 2), ಅವನು ರಾಜ ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಮೆಲ್ಕಿಸೆಡೆಕ್ " ಸೇಲನ ರಾಜ [ನಂತರ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು], ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದ್ರಿ" (ಇಬ್ರಿಯ 7:1). ಮತ್ತು ಜೆಕರಿಯಾ 6:12-13 ರಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ

asked: "Will you put that statement in writing?" He then wrote the following letter, dated December 14, 1944.

"Doctor H. Leo Boles
Dear Sir:

"In answer to your query, Who changed the Sabbath to Sunday? I wish to say that, according to the best evidence, it was the apostles themselves in order to commemorate the resurrection of Christ. The practice of meeting together on, the first day of the week for the celebration of the Lord's Supper and the designation of that day as the Lord's day is indicated by St. Paul, Acts 20: 7 and 1 Corinthians 16: 2, and by St. John, Rev. 1: 10.

"In the 'Didache or the Teaching of the Twelve Apostles,' dating from the year A.D. 100 (that's back there just a few, maybe a few, years after John died), the command is given: 'On the Lord's day come together and break bread and give thanks, after confessing your sins, that your sacrifice may be pure. (Chapter 14.)

"St. Ignatius, martyr (year 107), speaks of Christians as 'no longer observing the Sabbath, but living in the observance of the Lord's day on which also Our Life rose again.' (Ad Magnes IX.) In his Epistle to Barnabas, chapter XV, he says: "Wherefore also we keep the eighth day (i.e., the first of the week) with joyfulness, the day also on which Jesus rose again from the dead."

"St. Justin (year 165) is the first Christian writer to call the day Sunday in the celebrated passage in which he describes in detail the worship offered to God on that day by the early Christians-i.e., the offering up of the body and blood of Christ with the accompanying prayers, preaching, and reading of the Old and New Testaments. (Apol. 65.)

"Thus, it is clear from the most ancient and authentic testimonies we have that the practice of celebrating the Lord's Supper on Sunday originated with the apostles, and, therefore, it was in accordance with the will of Christ who gave them the power to make such accidental changes of time and manner of religious observance. They, of course, were not empowered to change the natural law obliging all men to devote a certain time exclusively to the worship of God which is the essential duty enjoined by the third commandment, but the time and details of its observance were subject to change. Certainly the practice would not have originated with the apostles and become universal throughout the Christian world if our Lord had not willed it. The fact that a small group of Christians (speaking of the Adventists), originating eighteen hundred years after the apostles, choose to worship on the seventh day is insignificant when compared to universal practice and ancient traditions in favor of Sunday." "I hope this is a satisfactory answer to your question.

Very sincerely yours,
"RT. Rev. MSGR. A. A. SIFNER, V.G."

It is fair to the Catholics to say that they do not claim that the pope of Rome changed the Sabbath to the first day of the week. Any literature that anyone may have from the Seventh-Day Adventists making the charge that the pope changed the Sabbath is false; if any of you have such literature, you may write on it, "This is not true."

ಪ್ರವಾದಿಯೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, "ಅವನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, "ಅವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ" (ಇಬ್ರಿಯ 8:4), ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ "ಸಂಕಟ" ಪಡುವ ಮೊದಲು (ಹೀಬ್ರೂ 5:7-10) ಮತ್ತು "ಒಳಗೆ" ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಸುಕು [ಅಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ] (ಇಬ್ರಿಯ 7:17-20). ಇದರರ್ಥ ಅವನು ಇನ್ನೂ ರಾಜನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣವಾಗುವವರೆಗೂ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ - ಅವನು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ,

ಎನ್. ಅದು ಪ್ರವಾದಿ ಡೇನಿಯಲ್ನಿಂದ ಮುನ್ನೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಅವನ ಆರೋಹಣ ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು, ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ: "ನಾನು ರಾತ್ರಿ-ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಮೋಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಬಂದನು [cf. ಕಾಯಿದೆಗಳು 1: 9-11], ಮತ್ತು ಅವನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಕರೆತಂದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ವೈಭವ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಜನರು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು. ಅವನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು: ಅವನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿದೆ, ಅದು ಹಾದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" (ಡೇನಿಯಲ್ 7: 13-14).

o. ಲೂಕ್ 19: 11-30 ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕೊನೆಯ ವಾರದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಅನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾತನಾಡಿದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತದೊಂದಿಗೆ ಇದು ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಎರಡನೆಯದು ಮೇಲಿನದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು "ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ತಕ್ಷಣವೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ" - ಜನಪ್ರಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೆಂದರೆ ಅದು ಐಹಿಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ, ರೋಮ್ ಅನ್ನು ಮೆಸ್ಸಿಯನಿಂದ ಸೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಸ್ರೇಲ್‌ಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು 600 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಜೆರುಸಲೇಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ವಂತ

THE LORD'S SUPPER

Jesus commanded his disciples to eat the Lord's Supper. (Matthew 26:26; Luke 22:19; 1 Corinthians 11:24-25.) The Lord commanded his people to assemble. "Not forsaking the assembling of yourselves together, as the manner of some is." (Hebrews 10:25.) Never mind what the other part of this verse may mean, we do have the simple and clear teaching that Christians were not to forsake the assembling of themselves together. They are also commanded to eat the Lord's Supper; they must assemble in order to eat the supper together. They ate the supper when they assembled. (1 Corinthians 11:20-33.) Paul here says: "When therefore ye assemble yourselves together, it is not possible to eat the Lord's supper." Hence, then, they ate the supper when they assembled. Now they are commanded to eat it, and they are commanded to assemble; and we find that they ate the supper when they assembled. Why are they eating it? In commemoration of the Lord's death and suffering till he comes. Hence, then there is implied here his resurrection; he could not come again the second time if he were not alive, if he had not been raised from the dead. Hence, the Lord's Supper by its implication then is eaten on the first day of the week as a memorial institution of the Lord's death and second coming. This is clear enough. However, Christians came together for the purpose of eating the Lord's Supper. (1 Corinthians 11:33.) But they came together to break bread or eat the Lord's Supper on the first day of the week. The resurrection of the Lord on the first day of the week, the descent of the Holy Spirit on the first day of the week, and the eating of the Lord's Supper on the first day-all emphasize that this is the Lord's day. We have learned that the Holy Spirit came on the first day of the week, that the church was organized or began its operation on the first day of the week, that Christians met to eat the Lord's Supper on the first day of the week, and that John was in the Spirit on the Lord's day, all of which teach us that the first day of the week is the Lord's day.

God's people today assemble to eat the Lord's Supper on the first day of the week. The Sabbath of the law was an entirely different day and was kept for an entirely different purpose. There is as much difference in the purpose of Christians meeting on the Lord's day and the Jews resting on the Sabbath day as there is between day and night, Christ and Satan. The Lord's day does not take the place of the Jewish Sabbath; the Sabbath was taken out of the way when the Old Covenant was fulfilled; a new day, the first day of the week, was given for Christians under the new covenant. The eating of the Lord's Supper on the first day of the week is the only thing that distinguishes the first day of the week from any other day. We may sing the praises of God on the first day of the week, but we may sing his praises any day and every day. We read the Bible on the first day of the week, but we may and should read the Bible every day. We pray on the first day of the week, but we may pray and

ಅಪೊಸ್ತಲರು ಅವನ ಆರೋಹಣದ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1: 6)

"ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಒಬ್ಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಲೀನನು ತನಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ದೂರದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗಲು " (vs. 11-12) - (ವಾಪಸಾತಿಯು ಡೇನಿಯಲ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ); ಮತ್ತು ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ, ಅವನು ತನ್ನ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಅವನ ಶತ್ರುಗಳೆರಡರೊಂದಿಗೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದನು (vs. 13-30).

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವತಃ ಕುಲೀನನಾಗಿದ್ದನು, ಸ್ವರ್ಗವು ದೂರದ ದೇಶವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆಯು ಅವನ ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ - "ದೀರ್ಘ ಸಮಯದ" ನಂತರ ಭಾಗಶಃ ಇದೇ ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ (ಲೂಕ 20:9; ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 25:19); ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತೀರ್ಪು ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು ಅದನ್ನು "ಅವನ ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯ" (2 ತಿಮೊಥಿಯ 4:1) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - ಅಂದರೆ, ಅವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯದ ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವದೂತರು ಬಂದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು [ಹಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ] ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತವೆ" (ಅಂದರೆ, ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ) - ದುಷ್ಟರು "ಶಾಶ್ವತ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ: ಆದರೆ ನೀತಿವಂತರು ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನಕ್ಕೆ" (25: 31-32, 46) - "ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನ" ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರಿಗೆ "ಶಾಶ್ವತ ಶಿಕ್ಷೆ".

ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದ ಇತರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಮರಣ, ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು

should pray every day. We may give of our means on the first day of the week, but we may give as we have opportunity and as there is a need on any day. Hence, the eating of the Lord's Supper on the first day of the week is the only thing that differentiates this day from any other day. Upon this day and this day only may we eat the Lord's Supper.

There is just one thing further with respect to the first day of the week. God has arranged it so that his people can meet on the first day of the week. Man may change the calendar; he may construct a calendar with only six days to the week; Russia did this and lived for a quarter of a century on the six-day week schedule. Other nations have done the same. How would a Seventh-Day Adventist worship on the seventh day of the week when there are only six days in the week? God has fixed it so that man cannot construct a calendar of days in the week but that there will be "a first day of the week." Hence, he has fixed it so that his people-it matters not how many changes may take place-may meet on the first day of the week. If man should construct a schedule of only five days in the week, Christians would meet on the first day of the week for worship. Seventh-Day Adventists could not meet for worship, since the week does not have seven days. This shows the wisdom of God in the arrangement of the first day of the week, the Lord's day, as the special day for worship. (Speech Delivered by H. Leo Boles, December 21, 1944, in the War Memorial Building, Nashville, Tennessee)

ಆರೋಹಣದ ನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ, ಅವನು ಅವನಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ "ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು" ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 28: 19), ಮತ್ತು ಅವನ ಆರೋಹಣದ ನಂತರ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಅದರ ನಂತರದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇನ್ನೂ ಭವಿಷ್ಯದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 14:23; 2 ತಿಮೋತಿ 4:1, 18; ಮತ್ತು 2 ಪೀಟರ್ 1:11, ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ಅವನ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ, ಆದರೆ ಮುಂಬರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಶಾಶ್ವತ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ - ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ "ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಉಳಿದಿದೆ" ಹೀಬ್ರೂ 4:8) - ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮಾಂಸದ ಪ್ರಕಾರ ಇಸ್ರೇಲ್,

ಅಂತಿಮ ಅವಲೋಕನಗಳು

1. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮರಣದ ತನಕ ಸಬ್ಬತ್ (ಸುವಾರ್ತೆಗಳು).

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸತ್ತನುಮೋಸೆಸ್ಸು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು ಏಳನೇ ದಿನವಾದ ಡೆಕಾಲಾಗ್ನ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು, ಆದರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದರ ಉದ್ದೇಶಿತ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಯಹೂದಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರು - ಅವನು ದೈವಿಕ ಮಾನವನಂತೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ದೈವಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು "ಸಬ್ಬತ್‌ನ ಅಧಿಪತಿ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡನು (ಮಾರ್ಕ್ 2:28; ಲೂಕ 6:5).

ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ದಾಖಲಿಸಿದಂತೆ, ಅವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ಚೆಲ್ಲುವ ರಕ್ತವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರಕ್ತವಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಡಿಕಾಲಾಗ್ನ ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲಿಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ

ದಿನದಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ, ಆ ದಿನವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗೊಳಿಸಿದ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ (ಪ್ರಕಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಸುವಾರ್ತೆಗಳು).

ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಭಾನುವಾರದಂದು, ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮೇರಿ ಮ್ಯಾಗ್ಡಲೀನ್, ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪು, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ ಪೀಟರ್, ಎಮ್ಮಾಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಆ ಸಂಜೆ ಧಾಮಸ್ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಜೀಸಸ್ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ.

ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ದಿನ, ಜಾನ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ನಂತರ ಜೀಸಸ್ "ಕೈಯಲ್ಲಿ" ಬೋಧಿಸಿದ ರಾಜ್ಯವು ಬಂದಾಗ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ - ಪಾಸೋವರ್ ವಾರದ ಸಬ್ಬತ್ ನಂತರ ಐವತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 23:15-16). ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದಾಗ, "ಅವರು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ, ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದರು" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:42) ರೊಟ್ಟಿ ಮುರಿಯುವುದು" ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:20) ನಲ್ಲಿ ಪಾಲೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಮರಣದ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 26:26-28; ಮಾರ್ಕ್ 14:22-24; ಲೂಕ 22 :19-20; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:23-25).

ಕಾಯಿದೆಗಳು 20: 6-7 ರಲ್ಲಿಪೌಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಏಳು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ತ್ರೋವಸ್‌ಗೆ ಬಂದು "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದವರೆಗೆ ನಾವು ರೊಟ್ಟಿ ಮುರಿಯಲು ಕೂಡಿಬಂದಾಗ [ಮತ್ತು] ಪೌಲನು ಅವರೊಂದಿಗೆ [ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ] ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ತ್ರೋಸ್, ನಾಳೆ ಹೊರಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ" - ವಾರದ ಮೊದಲ

ದಿನದಂದು "ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು" ಅಥವಾ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ವಾರದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16: 1-4 ರಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸಂತರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ, ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂತರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಂತೆ, "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು [ಅಕ್ಷರಶಃ, 'ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ವಾರ'] ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಬಳಿ ಇಡಲಿ [ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿ, ಸ್ವತಃ ಖಜಾನೆಗೆ ಹಾಕಿ, 'ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದೆ], ಅವನು ಏಳಿಗೆಯಾಗಬಹುದು, ನಾನು ಬಂದಾಗ ಯಾವುದೇ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ "ನಿಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಜೆರುಸಲೇಮ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ" - ಅವರ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಆಗಮನದ ಮೊದಲು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಆ ದಿನದಂದು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16:2 ಅನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮ್ಯಾಕ್‌ನೈಟ್, ಅಪೋಸ್ತೋಲಿಕಲ್ ಎಪಿಸ್ಟಲ್ಸ್, ಮತ್ತು ಮೆಕ್‌ಗಾರ್ವೆ ಮತ್ತು ಪೆಂಡಲ್ಟನ್, ಥೆಸಲೋನಿಯನ್ಸ್, ಕೊರಿಂಥಿಯನ್ಸ್, ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್‌ರನ್ನು ನೋಡಿ.)

ಪ್ರಕಟನೆ 1:9 ರಲ್ಲಿ, AD 96 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಜಾನ್ "ಭಗವಂತನ ದಿನದಂದು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ" (ಟೆ ಕುರಿಯಾಕೆ ಹೆಮೆರಾ) ಪಟ್ರೊಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೊದಲ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್‌ರು ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾರದ, "ಎಂಟನೇ ದಿನ" ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಯಹೂದಿ ಸಬ್ಬತ್‌ನ ನಂತರದ ದಿನ, ಏಳನೇ ದಿನ. ಅವರಿಗೆ ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದಿನವಾಗಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್" ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಭೋಜನವಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಅವರು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್" ಅನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು - ಅವರ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್" ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾತ್ರ.

ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿತು

(ಎ) ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಂದ, ಅವರ ವಾರದ ಆರಾಧನಾ ಸಭೆಯ ದಿನ ಶನಿವಾರ, ಅವರ ಸಬ್ಬತ್, ಒಂದು ಕಡೆ,

(ಬಿ) ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪದಗುಚ್ಛವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪೇಗನ್‌ಗಳಿಂದ, ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು, ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸೀಸರ್ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ, ಅವರು ದೈವಿಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೆಬಾಸ್ಟ್ ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಕುರಿಯಾಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. (ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟರ್ಸ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಆಫ್ ದಿ ಬೈಬಲ್, ಸಂಪುಟ KQ, p.152 ನೋಡಿ).

ಸೆಬಾಸ್ಟ್‌ಪೂಜ್ಯ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಸೆಬಾಸ್ಟಿನಿಂದ ಸಬಾಸ್ಟೋಸ್‌ನ ವಂಶವಾಹಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಆರಾಧನೆಗೆ ಮತ್ತು ಸೆಬಾಸ್ಟಾ, ಆರಾಧನೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಿಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಸೀಸರ್‌ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾದ ಎರಡು ಪದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದು ನಂಬುವವರು ಸೀಸರ್ ಅನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ - ಜಾನ್ ಪಟ್ಕೋಸ್ ದ್ವಿಪಕ್ಕೆ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದರು. ಏಷ್ಯಾದ ರೋಮನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ (ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್‌ನ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಈಗ ಟರ್ಕಿಯಲ್ಲಿ) ಏಳು ಚರ್ಚುಗಳ ತಕ್ಷಣದ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಪುಸ್ತಕ.

ಎರಡನೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶತಮಾನದ ದಶಕಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಉದ್ಧರಣೆಗಳು "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ", ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ ಮತ್ತು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಸಭೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಅನ್ನು ಬಳಸುವುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. "ಭಗವಂತನ ದಿನ" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 5:5; 2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:14; 1 ಥೆಸಲೋನಿಯನ್ಸ್ 5:2; 2 ಪೀಟರ್ 34:10), ಲಾರ್ಡ್ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ನಮ್ಮ

ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಮಾನವಕುಲದ ತೀರ್ಪು.

ಡಿಡಾಚೆ: "... ಪ್ರತಿ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಆಫ್ ದಿ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಬ್ರೆಡ್ ತಿನ್ನಿರಿ ಮತ್ತು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡಿ" (14:1) - ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಿ.ಶ.

ಸೂಚನೆ: ಬೈಬಲ್‌ನ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರಿಟರ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ, ಸಂಪುಟ. KQ, p. 152, ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ, ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಮಾತುಗಳು "ಭಗವಂತನ ದಿನದಂದು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಸಭೆ - ಅವರ ವಿಶೇಷ ದಿನ" ಎಂದರ್ಥ. ಸಬ್ಬತ್‌ಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ." ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪರಿಗಣನೆಗಳಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ:

ರೆವೆಲೆಶನ್ 1:9 ರಲ್ಲಿ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನು ಕುರಿಯಾಕೆ ಹೆಮೆರಾ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದಿನ ಪದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಯಿತು, ಅದನ್ನು ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟು, "ಲಾರ್ಡ್ಸ್" ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾಮಪದವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. "ಭಾನುವಾರ" ಅಥವಾ "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ." ದಿಡಾಚೆ ಮೇಲಿನ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದು. "ಆಧುನಿಕ ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದ ಪದವು ಕುರಿಯಾಕೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಳಕೆಯು ಆರಂಭಿಕ ದಿನಾಂಕದಂದು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಭಾನುವಾರದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದವು ಡೊಮಿನಿಕಾ ಆಗಿತ್ತು, ಗ್ರೀಕ್‌ನ ನಿಖರವಾದ ಅನುವಾದ, 'ಲಾರ್ಡ್ಸ್'. ಆಧುನಿಕ ರೋಮ್ಯಾನ್ಸ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರದ ಪದವು ಈ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ - ಡೊಮಿನಿಕಾ (ಇಟಾಲಿಯನ್), ಡೊಮಿಂಗೊ (ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್), ಮತ್ತು ಡಿಮಾಂಚೆ (ಫ್ರೆಂಚ್)." (ಎವೆರೆಟ್ ಫರ್ಗುಸನ್, ಅರ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸ್ಪೀಕ್, ಪುಟ 71.)

ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್: "... ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಅವನ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು ..." (ಮ್ಯಾಗ್ನೇಷಿಯನ್ಸ್ 9) - 110 AD

ಬರ್ನಾಬಾಸ್: "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು [ಕ್ರೈಸ್ತರು] ಎಂಟನೇ ದಿನವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆ ದಿನ

ಯೇಸು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿದನು" (15:8f) - ಸುಮಾರು 130 AD

ಸೂಚನೆ: ಕಾಯಿದೆಗಳು 1:3 ರ 40 ದಿನಗಳು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆರೋಹಣ ದಿನಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವನ ಆರೋಹಣವು ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವಾರದ ಅದೇ ದಿನವಾಗಿತ್ತು - "ಎಂಟನೇ" (= "ಮೊದಲ"), ಬರ್ನಬಾಸ್ ಅವರ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

3. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ನಂತರ ಸಬ್ಯತ್ (ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ

ಪತ್ರಗಳು).

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಯಮಿತ ಸಭೆಯ ದಿನವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ, ಯಹೂದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಹೂದಿಗಳಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು {ಇದು} ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು; ಅವನು ಯಾವುದೇ ಜನರ ನಡುವೆ ಇರಬಹುದು - ಆ ರೀತಿ-ಆಚರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

(ಎ) ಯಹೂದಿಗಳು ಅಥವಾ ಯಹೂದಿ ಮತಾಂತರಗೊಂಡವರು, ಮೋಶೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬದುಕಿದವರು, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಗಳಿಸಲು;

(ಬಿ) ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲದವರು, ಆ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದವರು (ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ), ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಹ ಗಳಿಸಲು

(ಸಿ) ಅವರು "ದುರ್ಬಲರು" ಎಂದು ಕರೆದರು, ಅವರು ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 9: 19-23).

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಂಖ್ಯೆಗಳು 6:1-21 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನಾಜಿರೈಟ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೌಲನು ಮೊಸಾಯಿಕ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು (ಕಾಯಿದೆಗಳು

18:8; 21:17-26 ನೋಡಿ). ಅವನು ಅರ್ಧ ಯಹೂದಿ ತಿಮೋತಿಗೆ ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಿದನು, ಅವನನ್ನು ಯಹೂದಿ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 16: 1-3). ಆದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಬಣವೊಂದು ಅನ್ಯಜನರ ಮತಾಂತರಕ್ಕೆ ಸುನ್ನತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲದ ಟೈಟಸ್‌ಗೆ ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು (ಗಲಾಷಿಯನ್ಸ್ 2:1-5; cf. ಕಾಯಿದೆಗಳು 15:1-31). ಆದರೂ ಅವರು ಯಹೂದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡದಂತೆ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 21:17-26, ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ) - ಆದರೆ "ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸುನ್ನತಿಯಾಗಲಿ ಸುನ್ನತಿಯಾಗಲಿ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಂಬಿಕೆ" ಎಂದು ಕಲಿಸಿದರು. [ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ] ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" (ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 5:6) - ಅವನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ತತ್ವವನ್ನು, "ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾಂಸ ಅಥವಾ ಪಾನೀಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಾರದು.

ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲಾಯಿತು (ರೋಮನ್ನರು 1:16). ಮತ್ತು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ, ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಂದ ನಗರದ ಸಿನಗಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸಲಾಯಿತು. ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, "ಲಿಬರ್ಟಿಯನ್ಸ್, ಮತ್ತು ಸಿರೇಟಿಯನ್ನರು, ಮತ್ತು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಸಿಲಿಸಿಯಾ ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾದ ಸಿನಗಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಫನ್ ಅವರಿಂದ" (ಪ್ರಾಲ್ಟೆಸ್ಟೈನ್ ಹೊರಗಿನ ಯಹೂದಿಗಳ ಸಿನಗಾಗ್), ಅವರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ "ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು" ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಅವನನ್ನು "ಕೌನ್ಸಿಲ್" (ಸನ್ನೆಡ್ರಿನ್) ಗೆ ಕರೆತರುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹುತಾತ್ಮ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ನಂತರ ಮತಾಂತರಗೊಂಡು ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನಾದ ತಾರ್ಸಸನ ಸೌಲನು ಆ ಸಭಾಮಂದಿರದವನಾಗಿದ್ದನು, ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಸಿಲಿಸಿಯನಾಗಿದ್ದು ಕಲ್ಪಿಸೆಯುವವರ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 6:8 - 8:1; 22:3-21 ನೋಡಿ).

ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ನಂತರ, ಯೆಹೂದ್ಯರ ಸಭಾಮಂದಿರವಿದ್ದ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು (ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಜನರು ಕ್ರಿಸ್ತನ

ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಹೂದಿ ಸಿನಗಾಗ್ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ದೇವ-ಭಕ್ತರ ಮೂಲಕ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ - ಆಂಟಿಯೋಕ್ ಪಿಸಿಡಿಯಾದಲ್ಲಿ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 13:13-51), ಇಕೋನಿಯಮ್‌ನಲ್ಲಿ (14:1-7), ಥೆಸಲೋನಿಕದಲ್ಲಿ (17) :1-9), ಬೆರಿಯಾದಲ್ಲಿ (17:10-14), ಕೊರಿಂತ್‌ನಲ್ಲಿ (18:1-17), ಎಫೆಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗುವ ತನಕ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕರಾದ ಅಕ್ವಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 18:18-19: 20) ಕೆಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸಿನಗಾಗ್ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವವರೆಗೂ ಹಾಜರಾಗುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು, ಆದರೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತಾರೆ (cf. ಕಾಯಿದೆಗಳು 18:7; ರೋಮನ್ನರು 16:5; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16:9 ಮತ್ತು ಫಿಲಿಪೋನ್ 1-2),

ಆದ್ದರಿಂದ, ಗಮನಿಸಲಾದ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬ ಯಹೂದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಅದು ಸಬ್ಬತ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದಿನವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೋಸೆಸ್, ಮತ್ತು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ "ಪ್ರತಿ ದಿನ" ಅನ್ನು "ಸಮಾನವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಬಹುದು", ಆದರೆ "ಏಳನೇ ದಿನವನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯ ದಿನವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು, ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬಾರದು, ಆದರೂ ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ಇತರರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು - ಮಾಂಸಾಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದೇ ವಿಷಯವು ನಿಜವಾಗಿದೆ, ಅನ್ಯಜನಾಂಗೀಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಮೀಸಲಾತಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನಬಹುದು, ಯಹೂದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಅವರು ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಷ್ಕರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು (ರೋಮನ್ನರು 14: 1-23) - ಆದಾಗ್ಯೂ, ಯಾವ ತತ್ವವು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ - ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ, ಆದರೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಿಷೇಧಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಯಹೂದ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ("ಸಬ್ಬತ್ ದಿನ" ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯನ್ಸ್ 2:16) ಯಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ತರಲು ಅನುಮತಿಸಿದರೆ

(ಅಂದರೆ, ಗಮನಿಸಲು ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ). ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು ಅವರ ಮೋಕ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು - ಬಹಳ ಅತ್ಯಲ್ಪ ನಂಬಿಕೆ (ಗಲಾತ್ಯ 4:8-10; 5:1-8 ಅನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ). ಬಾಟಮ್ ಲೈನ್: "ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು [ಅಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ] ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಆದ್ದರಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಬಂಧನದ ನೊಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ" (ಗಲಾತ್ಯ 5:1).

ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಪ್ರತಿದಿನ ಖಾಸಗಿ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಹ ವಿಸ್ತೃತ ಅವಧಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ದಿನವಾಗಿ, "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್" ಅವರ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ಸಬ್ಬತ್‌ನಿಂದ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಸೆಸಿಲ್ ಎನ್. ರೈಟ್

ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ

.... "ದಿ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಅಥವಾ ದ ಫಸ್ಟ್ ಡೇ ಆಫ್ ದಿ ವೀಕ್" ವಿಷಯ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾಗ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವು ದೈವಿಕ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಮೋಶೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯ ದಿನವು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಉತ್ತಮ ಭರವಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ: "ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ದಿನವಿದೆಯೇ?" ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯ ದಿನವಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಲಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಚರ್ ಇಲ್ಲ; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಆರಾಧಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಿಶೇಷ ದಿನವನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಬ್ಬತ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುವ ಯಾವುದೇ

ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ದಿನ, ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಸಬ್ಬತ್ ದಿನ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಬ್ಬತ್ ಎಂದು ದೈವಿಕ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವಿಶೇಷ ದಿನವು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಿತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ನಂತರ ಅವರು ಹೊಸ ವಾಗ್ದಾನಗಳು, ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಹೊಸ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವು ಮೋಶೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದಿನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. [ಒತ್ತು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ] ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಿತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ನಂತರ ಅವರು ಹೊಸ ವಾಗ್ದಾನಗಳು, ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಹೊಸ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವು ಮೋಶೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದಿನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. [ಒತ್ತು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ] ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಿತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ನಂತರ ಅವರು ಹೊಸ ವಾಗ್ದಾನಗಳು, ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಹೊಸ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವು ಮೋಶೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದಿನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. [ಒತ್ತು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ]

ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವಲ್ಲ.' ಸಬ್ಬತ್ ಇಸ್ರೇಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಯಹೂದಿ ಸಬ್ಬತ್‌ನಂತೆ ಭಗವಂತನ ದಿನವು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವೆಂದು

ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಯಿತು; ಇದು ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಬಂಧನ ಮತ್ತು ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯ ಸ್ಮಾರಕ ದಿನವಾಗಿತ್ತು; ದೇವರು ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಮೂಲಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದು ಯೆಹೋವನ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ದೇವರ ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದಿನವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಗಳ ದಿನವು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ದೈಹಿಕ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತರಲಾಗುವುದು. ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಸಗಳು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಗಿವೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡುಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದರ ಹೆಸರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿದೆ; ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೊಸದು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಂಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು "ಹೊಸ ಬೋಧನೆ" ಎಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಮಾರ್ಕ್ 1:27.) ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮೋಶೆಯ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಿಲ್ಲ; ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅವನು ತನ್ನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ರಬ್ಬಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತರುತ್ತಾನೆ; ಅವರು ಕಾನೂನನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದನ್ನು ನೀಡಿದರು. "ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವವರಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲ." (ಮತ್ತಾಯ 7:29.) ಜೀಸಸ್ ನೀಡಿದಂತಹ ಬೋಧನೆಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಲಾರ್ಡ್ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟನು ಬೋಧನೆಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಬೋಧನೆ ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಂದೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಬಂದನು, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ರ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾವು "ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು" ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ (ಜಾನ್ 13:34),

ಇದು ಭಗವಂತನ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಲಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೀವಿಗಳು. (2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 5:17.) ಹಳೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿದೆ. ಚರ್ಚ್ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮತಾಂತರದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಯಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರು ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತರಾದರು ಮತ್ತು "ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ" ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 2:15.) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ನಾವು "ಹೊಸ ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಮಾರ್ಗ" ವನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ. (ಇಬ್ರಿಯ 10:20.) ಯುವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು "ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶಿಶುಗಳು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. (1 ಪೇತ್ರ. 2:2.) ನಮಗೆ "ಹೊಸ ಪಸ್ಕ" ಇದೆ. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 5:7.) ನಾವು "ಹೊಸ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು" ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ (1 ಪೇತ್ರ 2:5) ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ "ಹೊಸ ಸ್ತುತಿ ಅರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು" ನೀಡುತ್ತೇವೆ (ಹೀಬ್ರೂ 13:15). ದೇವರ ಜನರಿಗೆ "ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನು" ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ ಯೆಶಾಯನು ಹೇಳಿದನು. (ಯೆಶಾಯ 62:2.) ಶಿಷ್ಯರು "ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕ್ರೈಸ್ತರು" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಈ ಪ್ರವಾದನೆಯು ನೆರವೇರಿತು. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 11:26.) ಇದಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು "ಹೊಸ ಆರಾಧನೆಯ ದಿನ" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16:1-2; ಪ್ರಕಟನೆ 1:10), ಇದು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ ಅಥವಾ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದು ಎಂದು ನೋಡಬಹುದು.

ಭಗವಂತನ ವಿಷಯಗಳು

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ - "ಭಗವಂತನ ವಸ್ತುಗಳು." ಈ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಅನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದೇಹ" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11: 27-29), "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಾವು" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:26), "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಟೇಬಲ್" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 10:21), "ದ. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:20), "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಶಿಷ್ಯರು" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 9:1), "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ರಕ್ತ" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:27), "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಹೌಸ್" (1 ತಿಮೋತಿ 3:15), ಮತ್ತು "ಭಗವಂತನ ದಿನ." (ಪ್ರಕಟನೆ 1:10.) ಇತರ ವಿಷಯಗಳು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೇರಿದವು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾವು "ಕರ್ತನ ದಿನ" ದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಾಕು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಲಾರ್ಡ್ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಬಂದಿತು; ಅವನು ಉತ್ತಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ.

ಮೋಶೆಯು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ತದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ರಕ್ತದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಗವಂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಅವನ ಕೊನೆಯ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯ ಹೊಸ ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂದು ಕರೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ "ದಿನ" ಅನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆದರೆ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗಳ ದಿನ ಮತ್ತು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಂದ ಆರಾಧನೆಯ ದಿನವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ದಿನವಾಗಿದೆ.

ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ

"ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ" ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. "ನಾನು ಕರ್ತನ ದಿನದಂದು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದೆ." (ಪ್ರಕಟನೆ 1:10) ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೋಹಾನ್‌ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದಿನದಂದು, "ಕರ್ತನ ದಿನದಂದು" "ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ" ಇದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ದಿನವನ್ನು "ಭಗವಂತನ ದಿನ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಲಾರ್ಡ್ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ." (ಮತ್ತಾಯ 28:1; ಮಾರ್ಕ್ 16:2; ಲೂಕ 24:1 ಮತ್ತು ಯೋಹಾನ್ 20:19) ಇಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಲೇಖಕರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಯೇಸು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲು ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ, ಅವರು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರು. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1:3) ಈ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು; ಯೇಸು ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಅವನ ಆರೋಹಣದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಯವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನೋಟವು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು. ಕೆಲವು ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಮಯವನ್ನು

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಆರೋಹಣ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ನಂತರ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವಾದ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಭರವಸೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 23:11, 15-21.) ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸುವಾರ್ತೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಈ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೀಟರ್ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವು ಲಾರ್ಡ್ ಚರ್ಚ್ ಜನ್ಮದಿನವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಶಿಷ್ಯರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಭೇಟಿಯಾದರು. ರು ಸಪ್ಪರ್. "ಮತ್ತು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು, ನಾವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ, ಪೌಲನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿ, ಮರುದಿನ ಹೊರಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ; ಮತ್ತು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ತನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು." (ಕಾಯಿದೆಗಳು 20:7) ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆರಂಭದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. "ಈಗ ಸಂತರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಗಲಾತ್ಯದ ಚರ್ಚುಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದಂತೆ, ನೀವೂ ಸಹ ಮಾಡಿರಿ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಬಳಿ ಇಡಲಿ, ಅವರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಬಹುದು, ಯಾವುದೇ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದಾಗ ಮಾಡು." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16:1-2.) ಇಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಕೊರಿಂತ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ತಾನು ಗಲಾತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚುಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ; ಅವರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಈ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಪಾಲ್ ಬಂದಾಗ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ವಿಳಂಬವಾಗದಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆರಂಭದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. "ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಲು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ; ಕೆಲವರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು." (ಇಬ್ರಿಯ 10:24-25.) ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ ಡೇ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ನಿಯೋಜಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು ಇವು.

ಕೀರ್ತನೆ 2:7 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ: "ನೀನು ನನ್ನ ಮಗ; ಈ ದಿನ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ." ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ "ಈ ದಿನ" ಅನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿ. ಕಾಯಿದೆಗಳು 13: 32-33 ರಲ್ಲಿ ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು ಎಂದು

ನಾವು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. "ಮತ್ತು ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ, ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು, ಅವನು ಯೇಸುವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು; ಎರಡನೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಮಗ, ಈ ದಿನ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ." ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರ ಜನ್ಮಜಾತ ಮಗನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವಾದ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜೋಯಲ್‌ನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯು (ಜೋಯಲ್ 2:28; ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:1-4, 16, 17) ನೆರವೇರಿತು. ಆ ದಿನ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ರಾಜನಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದನು. (ಜೆಕರಿಯಾ 6:13; ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:29-36.) ಆ ದಿನ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. (ಯೆಶಾಯ 2:3; ಲೂಕ 24:47, 49 ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2.) ಈ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ದೇವರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ದಿನವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದನು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು "ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪೇತ್ರನು "ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇವರು ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಮಹಾನ್ ಕರುಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ ಜೀವಂತ ಭರವಸೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದನು." (1 ಪೇತ್ರ 1:3.) ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ ಜೀವಂತ ಭರವಸೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಜನಿಸಿದರು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ; ಅಂದರೆ ಅವರ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಅವರ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕರೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಕರ್ತನು ಈಗ ಮನುಷ್ಯನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವಿಮೋಚಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಆರಂಭಿಕ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಪೀಟರ್ ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆ 118:22-24 ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. "ಕಟ್ಟುವವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಕಲ್ಲು ಮೂಲೆಯ ತಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಯೆಹೋವನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ; ಇದು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಯೆಹೋವನು ಮಾಡಿದ ದಿನವಾಗಿದೆ; ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ." ಯಾವ ದಿನ? ಇದು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನವಾಗಿದೆ, ಮಾನವ ವಿಮೋಚನೆಯ

ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ದೈವಿಕ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ದಿನವೆಂದು ಕರೆಯಲು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಏನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ

ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಮೊದಲು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಜೋಸೆಫ್ ಬೇಟ್ಸ್ ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಚರ್ಚ್‌ನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಅವರು ಅವರಿಂದ ಕೆಲವು ವಾದಗಳನ್ನು ಕಲಿತರು; ಅವರು ಈ ವಾದಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಂದರು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಡ್ವೆಂಟ್ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಅವರು ಜೋಸೆಫ್ ಬೇಟ್ಸ್ ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ತನಕ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ವಾದಿಸಿದರು. ನಂತರ ಅವಳು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವಳು ನೋಡಿದಳು. ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟ್ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ನಂತರ 1845 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು "ಮೃಗದ ಗುರುತು" ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಅಡ್ವೆಂಟ್ ಚರ್ಚ್ ಪ್ರಾಣಿಯ ಗುರುತು ಹೊಂದಿತ್ತು; ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲೆನ್ ಜಿ ವೈಟ್ ಮೃಗದ ಗುರುತು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಹೊಂದಿದ್ದ ದೃಷ್ಟಿಯು "ಲೈಫ್ ಸೈಚಸ್ ಆಫ್ ಎಲೆನ್ ಜಿ. ವೈಟ್" ನಲ್ಲಿ ನಾವು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ." ಹಿರಿಯ ಬೇಟ್ಸ್ ವಾರದ ಏಳನೇ ದಿನವಾದ ಶನಿವಾರದಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸಬ್ಬತ್ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ನಾನು ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಭಗವಂತ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ನೋಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವರ ಆಲಯವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಆಸನದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ದೇವರ ಮಂಜೂಷವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಲಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ದೇವದೂತರು ಆರ್ಕ್ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕರುಣಾಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಖಗಳು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದವು. ಇದು, ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ದೇವದೂತನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು, ದೇವರ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಕಾನೂನಿನ ಕಡೆಗೆ ಪೂಜ್ಯ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ

ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಆತಿಥೇಯರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯೇಸು ಮಂಜೂಷದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು ಮತ್ತು 1 ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಷ್ಠಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಯಮಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾದ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಭಾವಲಯದಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದೆ. ದೇವದೂತನು ಹೇಳಿದನು, "ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವಂತ ದೇವರನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ." (ಪುಟ 95 ಮತ್ತು 96.) ಈಗ ಅಂತಹ ಮೂರ್ಖತನವು ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಂದು ಪೂಜಿಸುವ ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಾಯಿತು, ಅವರು ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಎರಡು ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಷ್ಠಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವರು ನಾಲ್ಕನೇ ಆಜ್ಞೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಭಾವಲಯವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಸಬ್ಬತ್ ದಿನ, ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇತರರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಿಸಿದೆ, ಅವಳು ಯಹೂದಿ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವು ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಏಕೈಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆರು ವಿಧದ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ; ಅವಳು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವಳು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಕಾರಣವು ರಕ್ಷಕನಿಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಅವಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವಳು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಕಾರಣವು ರಕ್ಷಕನಿಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವಳು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಕಾರಣವು ರಕ್ಷಕನಿಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ರೋಮ್‌ನ ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ರೋಮ್‌ನ ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು ಎಂಬ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು

ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲೆನ್ ಜಿ ವೈಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಆರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನ್ನದ ಚಿನ್ನದ ಮಡಕೆ, ಮೊಗ್ಗಿನ ಆರೋನನ ಕೋಲು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಷ್ಟಕಗಳು ಪುಸ್ತಕದಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಡಚಲ್ಪಟ್ಟವು. ಯೇಸು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆರೆದನು ಮತ್ತು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹತ್ತು ಅನುಶಾಸನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ದೇವರ, ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಆರು, ಮೊದಲ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಇತರ ಆರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿತು ಆದರೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ, ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆಯಿತು; ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗಿತ್ತು ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದ ಗೌರವ, ಪವಿತ್ರ ಸಬ್ಬತ್ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ - ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ವೈಭವದ ಪ್ರಭಾವಲಯ ಇತ್ತು, ಸಬ್ಬತ್ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಅದು ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳು; ಮತ್ತು ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ನಾಲ್ಕನೆಯದನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುರಿಯಿರಿ. ದೇವರು ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೋಪ್ ಅದನ್ನು ಏಳನೇ ದಿನದಿಂದ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರು; ಅವರು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು." ("ಎಲೈನ್ ಜಿ. ವೈಟ್‌ನ ಆರಂಭಿಕ ಬರಹಗಳು," ಪುಟ 33.) ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪುಸ್ತಕದ 65 ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಿಸೆಸ್ ವೈಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಪೋಪ್ ಏಳನೇ ದಿನದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ." ವಿಭಿನ್ನ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್, ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ನಾವು ಅವಳ ಆರೋಪವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ಭಗವಂತ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ. ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿ. ಲಾರ್ಡ್ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ಏಕೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರೆ ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಏಳನೇ ದಿನದಿಂದ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈಟ್? ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಸುಮಾರು AD 304 ರವರೆಗೆ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಸಹ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ

ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲರು? ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಪೋಪ್ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೆಲವು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಪೋಪ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಪೋಪ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪವಿತ್ರ ಅಥವಾ ಅಪವಿತ್ರ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಹಕ್ಕು ಹೇಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು? ಪೋಪ್ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ರು ಆರೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪೋಪ್ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟ್ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ರೋಮ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಪೋಪ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವನು AD 306-337 ವರೆಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರು, ಆದರೆ ರೋಮನ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಶಾಸನವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ನಾಗರಿಕರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವಿಷಯ, ಮತ್ತು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಪೂಜೆಯ ದಿನವಾಗಿ ನೇಮಿಸಲು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, AD 363 ರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಲಾವೊಡಿಸಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್‌ನ ಡೇ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಲಾರ್ಡ್ ಚರ್ಚನ ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಆ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಆಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚನ ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಏಳನೇ ದಿನದಿಂದ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು ಎಂದು ಈ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಣೆಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ನ್ಯಾಶ್ವಿಲ್, ಟೆನ್ನೆಸಿಯ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು: "ರೋಮ್ ಪೋಪ್ ಏಳನೇ ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು ಎಂದು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?" ಉತ್ತರವು "ಇಲ್ಲ" ಎಂದು

ಒತ್ತಿಹೇಳಿತು! "ಅವರು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಮಾಡಿಲ್ಲ." ನಂತರ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು: "ನೀವು ಆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೀರಾ?" ನಂತರ ಅವರು ಡಿಸೆಂಬರ್ 14, 1944 ರಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು.

"ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಚ್. ಲಿಯೋ ಬೋಲ್ಡ್

ಮಾನ್ಯರೇ:

"ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಸಬ್ಜಕ್ಟ್ ಅನ್ನು ಭಾನುವಾರಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬದಲಾಯಿಸಿದರು? ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪುರಾವೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲರೇ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಆಚರಣೆಗಾಗಿ ವಾರದ ಮತ್ತು ಆ ದಿನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೇಂಟ್ ಪಾಲ್, ಕಾಯಿದೆಗಳು 20: 7 ಮತ್ತು 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16: 2 ಮತ್ತು ಸೇಂಟ್ ಜಾನ್, ರೆವ್. 1: 10 ರಿಂದ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಡಿಡಾಚೆ ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ, AD 100 ವರ್ಷದಿಂದ (ಅದು ಜಾನ್ ಸತ್ತ ನಂತರ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವು, ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ), ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ: 'ಕರ್ತನ ದಿನದಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಮತ್ತು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ನಿಮ್ಮ ತ್ಯಾಗವು ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬಹುದು. (ಅಧ್ಯಾಯ 14.)

"ಸೇಂಟ್ ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್, ಹುತಾತ್ಮ (ವರ್ಷ 107), ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಬ್ಜಕ್ಟ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಮತ್ತೆ ಏರಿತು.' (ಆಡ್ ಮ್ಯಾಗ್ನಿಸ್ IX.) ಬರ್ನಬಾಸ್ಗೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, XV ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಎಂಟನೇ ದಿನವನ್ನು (ಅಂದರೆ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ) ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. "

"ಸೇಂಟ್ ಜಸ್ಟಿನ್ (ವರ್ಷ 165) ಮೊದಲ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬರಹಗಾರರು, ಅವರು ಆಚರಿಸಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ದಿನದಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ-ಅಂದರೆ, ದೇಹವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು, ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ಓದುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತ. (ಅಪೋಲ್. 65.)

"ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಾನುವಾರದಂದು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅಪೊಸ್ತಲರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಮಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ರೀತಿಯ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಸಹಜವಾಗಿ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಿಧಿಸಲಾದ ಅತ್ಯಂತ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ದೇವರ ಆರಾಧನೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಚರಣೆಯ ಸಮಯ ಮತ್ತು ವಿವರಗಳು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ.ನಿನ್ನೂಶಯವಾಗಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅಪೊಸ್ತಲರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಇಚ್ಛಿಸದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ,ವಾಸ್ತವವೆಂದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ

ಗುಂಪು (ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು),ಅಪೊಸ್ತಲರ ನಂತರ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ, ಭಾನುವಾರದ ಪರವಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಏಳನೇ ದಿನದಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದೆ." ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ,

"RT. Rev. MSGR. AA SIFNER, VG"

ರೋಮ್‌ನ ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಪೋಪ್ ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಆರೋಪವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸುಳ್ಳು; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅದರ ಮೇಲೆ "ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ" ಎಂದು ಬರೆಯಬಹುದು.

ಭಗವಂತನ ಭೋಜನ

ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 26:26; ಲೂಕ್ 22:19; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:24-25.) ಲಾರ್ಡ್ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. "ಕೆಲವರ ವಿಧಾನದಂತೆ ನೀವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ." (ಇಬ್ರಿಯ 10:25.) ಈ ಪದ್ಯದ ಇತರ ಭಾಗವು ಏನನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಬೇಡಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದು ಎಂಬ ಸರಳ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಸಹ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ; ಊಟವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಬೇಕು. ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ ಅವರು ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:20-33.) ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ ಅವರು ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. ಈಗ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಜೋಡಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಭಗವಂತನ ಮರಣದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅವನು ಬರುವವರೆಗೂ ಸಂಕಟ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ; ಅವನು ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ,

ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎರಡನೇ ಬಾರಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನ ಮರಣ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬರುವಿಕೆಯ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಸೇವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11:33.) ಆದರೆ ಅವರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಅಥವಾ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಅನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನ ಪುನರುತ್ಥಾನ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ಅವರೋಹಣ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನ ಮೊದಲ ದಿನದ ಭೋಜನ - ಇದು ಭಗವಂತನ ದಿನ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ಬಂದಿತು ಎಂದು ನಾವು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ, ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಅನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಭೇಟಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ದಿನದಂದು ಯೋಹಾನ್‌ನು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಜನರು ಇಂದು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಸಬ್ಜತ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ದಿನವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಭಗವಂತನ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳು ಸಬ್ಜತ್ ದಿನದಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಸೈತಾನನ ನಡುವೆ ಇರುವಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಯಹೂದಿಗಳ ಸಬ್ಜತ್‌ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಾಗ ಸಬ್ಜತ್ ಅನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲಾಯಿತು; ಒಂದು ಹೊಸ ದಿನ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ನಾವು ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ದಿನ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ಆತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಬಹುದು. ನಾವು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಓದಬಹುದು ಮತ್ತು ಓದಬೇಕು. ನಾವು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ದಿನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಂತೆ ನಾವು ನೀಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ಈ ದಿನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ಮತ್ತು ಈ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಹುದು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದ ಸಪ್ಪರ್ ಮಾತ್ರ ಈ ದಿನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ಮತ್ತು ಈ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಹುದು. ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದ ಸಪ್ಪರ್ ಮಾತ್ರ ಈ ದಿನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ಮತ್ತು ಈ ದಿನ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಹುದು.

ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ತನ್ನ ಜನರು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು; ಅವನು ವಾರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಆರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು; ರಷ್ಯಾ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಆರು ದಿನಗಳ ವಾರದ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದವು. ವಾರದಲ್ಲಿ ಆರು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವಾಗ ವಾರದ ಏಳನೇ ದಿನದಂದು ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಹೇಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಮನುಷ್ಯನು ವಾರದಲ್ಲಿ ದಿನಗಳ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ "ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ" ಇರುವಂತೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜನರು - ಎಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ - ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಐದು ದಿನಗಳ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ, ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನದಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೆವೆಂತ್-ಡೇ ಅಡ್ವೆಂಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿನಗಳಿಲ್ಲ. ಇದು ವಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವಾದ ಭಗವಂತನ ದಿನವನ್ನು ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ದಿನವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. (ಎಚ್. ಲಿಯೋ ಬೋಲ್ಟ್, ಡಿಸೆಂಬರ್ 21, 1944, ಯುದ್ಧ ಸ್ಮಾರಕ ಕಟ್ಟಡ, ನ್ಯಾಶ್‌ವಿಲ್ಲೆ, ಟೆನ್ನೆಸಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು)

--	--